

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 42 // #571 // 24 oktober 2016 // tweeweeklijks tijdens het academiejahr

A woman with long, dark, wavy hair is the central focus. She has a futuristic, cybernetic eye on her right side, which is black with a glowing purple lens. Her left eye is a natural red. She has blue and white circuit-like patterns painted on her left cheek. She is wearing a black top and a black strap with a silver buckle is visible on her right shoulder. The background is black with white stars.

BAD BITJES

COLOFON

Oplage

5000 exemplaren op gerecycleerd papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

VU

Laura Massa
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Geers Offset
Eekhoudriestraat 67, 9041 Gent

Hoofdredacteur

Laura Massa

Chef Eindredactie

Emilie Devreese

Coördinator

Pieterjan Schepens

Chef Cultuur

Shauni De Gussem

Chef Reclame & PR

Selin Bakistanli

Chef Wetenschap

Nicolas Van Laere

Chef Lay-out

Elisabeth Goethals

Chef IT

Maxim Lippeveld

Redacteurs

Adel 'Who's your daddy' Mouchalleh, Nicolas 'Nintendogs' Van Laere, Laura Massa, Sarah 'Rez' Van Meel, Maxim Lippeveld, Selin Bakistanli, Suzanne 'LSD' Grootveld, Maarten 'Tetris' Boussauw, Joline 'Hotline Miami' Vermeulen, Wouter 'World of Warcraft' Derycke, Emilie Devreese, Lieselot 'Supermario' Le Comte, Olivier 'Age of Empires' Vander Bauwede, Arthur 'Call of Duty' Joos, Silke 'Okami' Depraitere, Shauni De Gussem

Medewerkers

Kasper 'Mister Mosquito' Van Parys, Timme 'WarioWare' Craeye, Silke 'Shenmue' Heusequin, Rani 'Star Fox' Cromphout, Jasper 'The Sims' De Pauw, Tom 'GTA' Antonissen, Michelle 'Super Metroid' De Baene, Eline 'Braid' Valk

Illustraties

Paulien 'My Dolphin Show' van der Wel, Lorenz 'Seaman' Kempeneers

Foto's

Arthur Joos, Shauni 'Pokemon' De Gussem, Marthe Thys, Adel Mouchalleh, Silke Depraitere

Eindredactie

Laura Massa, Pieterjan Schepens, Olivier Vander Bauwede, Emilie Devreese, Adel 'Held' Mouchalleh

Cover

Shauni De Gussem

JE SUIS APACHE!

HOOFDREDACTEUR GAAT BETOGEN

Dat de Optima-affaire een juridisch staartje zou krijgen, hing al een tijdje in de lucht. Na de blaam van Termont zorgt het onderzoek nu voor dagvaardigingen met als inzet het monddood maken van een journalistiek 'lasterlijk' medium - Apache. Voor wie komende week onder een steen geleefd heeft: Joeri Dillen, de ex-kabinetschef van Bart De Wever eist 100.000 euro van Apache, omdat zijn immobedrijf genoemd werd in de Optima-affaire, voor laster en eerroof. De vastgoedontwikkelaar Land Invest doet daar nog eens 250.000 euro bovenop. Totaalbedrag: 350.000. Daarnaast eisen de grootgrondbezitters dat tientallen artikelen verwijderd worden. U, 21e-eeuwer, leest dat goed. Verwijdering van artikels is niets minder dan regelrechte censuur. Bovendien hebben de slachtoffers in dezen nooit een klacht ingediend bij de Raad voor Journalistiek, noch gevraagd om een recht op

antwoord. Deze twee opties hebben ze genegeerd en ze zijn direct overgegaan tot de taal die ze wel spreken: die van het grof geld. En laat ons eerlijk wezen: dat geld heeft Apache niet. Het online-medium leeft van abonnees en aandeelhouders, en het is zelfs volstrekt onafhankelijk van adverteerders. Des te meer is dit een uitermate arrogante vorm van chantage. De Vlaamse schrijver Jeroen Olyslaegers merkte terecht op in een Facebook-status dat "er wel meer aan de hand moet zijn, als

"Verwijdering van artikels is niets minder dan censuur"

sommige politici nu ineens héél zenuwachtig worden." Verderop in zijn post riep hij iedereen op om nu een abonnement op Apache te nemen. Een oproep die wij hier zullen herhalen: steun Apache! We moeten niet alleen krijsen als de persvrijheid in verre landen beknot wordt, wanneer het maar al te duidelijk is hoe er in ons eigen land gemuilkorfd wordt.

“Volledig analoog gaan is onhaalbaar”

06

ONDERWIJS

- 4 Kort en Cartoon
- 5 On The Origin Of: Café Den Turk
- 6 Gamification in het onderwijs
- 9 1 jaar Delta
- 10 GIT (herindeling academiejaar)
- 12 Column
- 14 De Gleuf
- 15 De Beste Kapper van Gent
- 18 Beiaardcantus
- 22 Internationaal
- 24 Middenpagina

WETENSCHAP

- Wetenschapskort 26
- Sociale experimenten binnen videogames 27
- Reclame, of manipulatie van het brein 28
- Schamperlab 30
- ‘Een andere wereld’: Tentoonstelling Dr. Guislain 32
- Breaking bad: bingewatchen verslavend? 35

“Series zijn de nieuwe alcohol”

35

CULTUUR

- 37 Cultuuragenda
- 38 Gat in uw cultuur
- 39 Het Lijstje
- 40 Film Festival Gent: Recensies
- 42 Beste games voor niet-gamers
- 44 Recensies
- 45 Robotkunst

De sociale invloed van games

42

SATIRE

- 46 De Liegende Reporter
- 47 Strip

KORT

Ik heb je gemist. Er wordt gevist, gewacht op een antwoord, een zucht. Ik heb je gemist op de **Halloweensterrenkij-kavond, Vereniging voor Natuurkunde, 27/10**. Uren heb ik gestaard, gegaapt, gespied en getuurd. Ik heb je gezocht in het hemelvocht en de sterren. Zo hard als ik kon blijven staren, door mijn wimpers blijven kijken naar de lucht. Tot mijn gezicht pijn deed van het aanspannen van mijn oogleden. Mijn leden en het lijden, tot er fijngelknepen, dunne lijntjes rond mijn ogen gevormd waren. Wellicht stonden de sterren niet gunstig die avond, was jij mij vanaf de andere zijde aan het bespieden. Waar was je tijdens het **Lopen rond de watersportbaan, VTK, 31/10**. Uren heb ik gelopen, gerend, gedraafd en gehold. Ik heb je gezocht langs de waterrand en bij het grasland. Zo hard als ik kon blijven lopen, de steentjes in mijn schoenen opsparend. Tot mijn benen trilden en beefden van het versnellen, iedereen ingehaald. Het zweet gutstend over mijn voorhoofd, tot het zout prikte aan mijn mondhoeken. Wellicht had jij je verstopt achter één van de bomen, mij aan het toelachen vanuit de bosjes. Ik heb je niet gezien op de **Cantus der bio-ingenieurs, VLK, 31/10**. Uren heb ik mijn longen eruit gezongen, mijn stem te horen gebracht en gekweeld. Ik heb je gezocht tussen de

linten en drinkbekers. Zo hard als ik kon mijn stembanden laten trillen, geef mij nog een pint, cantor. Tot mijn hoofd ervan duizelde, mijn evenwicht zoek. Tot mijn spraakvermogen wegviel en ik niks anders kon produceren dan schorre tonen. Wellicht heb ik niet hard genoeg gezongen, was jij van een ander gezelschap aan het genieten. Zo hard als ik kon heb ik gezocht op de **Openingsfuif, Kunsthistorische kring, 02/10**. Uren heb ik gedanst, gezwaard, bewogen en gekronkeld. Ik heb je gezocht tussen de ritmisch zwetende lichamen en bewegende torso's. Zo hard als ik kon blijven bewegen, gezwegen, om me heen gekeken. Tot mijn oren suisden van de muziek en mijn ogen moe waren van het licht. Wellicht heb ik niet hard genoeg gedanst, wellicht stond jij ergens anders naar mij te lonken. Als laatste heb ik je gemist op de **Pokeravond, VGK, 03/10**, godver wat heb ik je gemist. Uren heb ik gebluft, opgeschept en geblaaskaakt. Ik heb je gezocht tussen de fiches en de strakke gezichten. Zo hard als ik kon mijn emoties achterwege proberen houden, mij niet prijs gegeven. Tot mijn wangen kramp kregen en mijn tranen niet meer te bedwingen waren. Wellicht moet ik geduld hebben, stoppen met zoeken. Jou op mij af laten komen.

DOOR SUZANNE GROOTVELD

'AULA ACADEMICA'

1826

1816

'IN DER BEGINNE'

200 JAAR

UNIVERSITEIT GENT

DOOR OLIVIER VANDER BAUWEDE

De UGent kende al vroeg een bescheiden studentenleven. De oudste vereniging dateert van 1823, maar rond de titel van oudste nog actieve vereniging heerst wat onenigheid tussen twee studentenverenigingen. Over het algemeen wordt aangenomen dat het vrijzinnige TSG 't Zal Wel Gaan, gesticht in 1852, de ware titelhouder is. Dit is echter buiten de mening van het immer nederige KVHV gerekend: zij vinden dat 't Zal Wel Gaan geen studentenvereniging genoemd mag worden, aangezien er bij de oprichting proffen betrokken waren. Aldus claimt KVHV, opgericht in 1887, de titel voor zichzelf. Deze ernstige discussie heeft nog een staartje gekregen: op een vergadering van het Politiek en Filosofisch Konvent, waar beide verenigingen lid van zijn, agendeerde 't Zal Wel Gaan ooit dat enkel zij recht hebben op de titel en dat het KVHV die niet meer mocht gebruiken. Helaas, de vrijzinnigen kregen geen bijstand en de strijd gaat tot vandaag bitter voort.

- ON THE ORIGIN OF -

DOOR SILKE HEUSEQUIN

CAFÉ DEN TURK

Meestal komen dorstige wezens in hun eerste jaar nauwelijks verder dan de Overpoort, met uitzondering van een uitschuivertje in noordelijke richting naar de Amber of in zuidelijke richting naar De Viking. Een jammere zaak als je weet dat de binnenstad vol prachtige verrassingen zit. Eén van deze pareltjes is het oudste café van Gent, café 'Den Turk'.

EEN HAPJE EN EEN DRANKJE

Als je je ooit eens in de buurt van de Korenmarkt begeeft en denkt: “Een echt Gents biertje en huisgemaakte boterham met *uufflakke* zouden me wel smaken”, dan is Den Turk *the place to be*. Op enkele meters van het Belfort bevindt zich sinds de vijftiende eeuw deze gezellige bruine kroeg. Het café is vooral bekend om zijn whiskey, cognac en vooral zijn *uufflakke* of kop. Onder de vaste stamgasten in Den Turk bevinden zich de leden van de Gentse gemeenteraad. Al vele jaren komen de vertegenwoordigers van de Gentse burgers na de gemeenteraad uitblazen bij een ‘Strop’.

ER WAS EENS

Café Den Turk bestaat al sinds de vijftiende eeuw en zou tot vandaag de dag altijd als café uitgebaat geweest zijn.

Oorspronkelijk was het bedoeld als een soort clubhuis voor leden van de kruisbooggilde, maar later werd het een café

voor de gewone Gentenaar. De naam ‘Den Turk’ werd aan het café gegeven toen de allereerste uitbater de kroeg begon op het moment dat hij terug kwam van een verre reis naar Turkije, of toch iets dat in die buurt lag, want dat was toen nogal verwarrend. Iedereen noemde hem met lichte afgunst en een beetje spottend ‘Den Turk’ en het café erfde die naam. Nu, een dikke vijfhonderd jaar later, blijft zijn naam voortbestaan.

JA SANTÉ MIJN RATSJE

Geen excuses meer over het feit dat je dringend moet studeren, want iets gaan drinken in Den Turk is geschiedenis, politiek, en allemaal andere richtingen die ik niet ga opsommen,

ineen! En niet gevreesd als je moeder of je *boyfriend/girlfriendje* belt, de prijslijst voor een uitvlucht - van de barman *himself* - hangt immers aan de muur.

DE REVIVAL VAN DE DIDACTIEK

**“IN VEEL SCHOLEN IS EEN
SMARTBOARD GEWOON DE
DUURSTE BEAMER”**

DOOR ARTHUR JOOS, TOM ANTONISSEN
FOTO'S DOOR ARTHUR JOOS

Enkele weken geleden legde een docent aan de universiteit van Groningen haar studenten een laptopverbod op. Er volgde een reeks opiniestukken van professoren die pleiten voor meer analoge technieken in het onderwijs, maar ondertussen overstemt het getokkel op toetsenborden in de meeste Gentse auditoria het zachte gekras van pen op papier. En psychologiestudenten? Die bekijken hun lessen gewoon thuis in hun meest comfortabele jogging. *De lucky bastards.*

“Volledig analoog gaan, betekent dit dan ook dat je geen mails mag sturen met studenten? Dat is onhaalbaar”, meent pedagoog **Pedro De Bruyckere**. Waar moet het dan heen met ons onderwijs? Hoe kan innovatie en technologie alles interactiever maken? De resultaten van de *Innovarsity Challenge* vorig jaar waren alvast veelbelovend: er komen apps, apps en nog eens apps. Verder dan een aanbevelingsbrief van de rector, een cadeaubon en ‘de nodige interne en externe aandacht’, komt de steun van de Universiteit Gent evenwel niet. Terug naar de stand van zaken, dus.

POLITIQUE POLITICIENNE

Michiel Haegeman en **Dries Van Langenhove**, studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur van de UGent, zijn voorstander van door de professor opgenomen lessen. Beiden maakten van digitalisering, en meer bepaald van het opnemen van lessen, zelfs een programmapunt bij de studentenverkiezingen van vorig jaar. Michiel wees ons tijdens een verkiezingsdebat op de kostprijs. Vijf- tot zelfs tienduizend euro, zo blijkt. Intussen is hij verkozen, en hij is optimistisch: “Eenmaal we ons ingewerkt hebben is het de bedoeling om samen met de Gentse Studentenraad te bekijken wat we willen doen en hoe we het gaan aanpakken.” Dries verwijst dan weer naar het belang van universiteitsranglijsten: “De UGent hinkt voornamelijk achterop qua digitalisering als we ons vergelijken met de andere universiteiten uit de top

100. Willen we onze plaats behouden, dan moeten we nog meer inzetten op innovatie”, en sprak alvast met professoren die een voorbeeldrol spelen op het vlak van digitalisering. Hij hoopt op die manier concrete aanbevelingen te doen aan de bevoegde raden en commissies. Aan de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen wordt sinds 2012, tot groene afgunst bij velen aan andere faculteiten, al gretig gebruik gemaakt van het systeem. “Lessen online beschikbaar maken zou een evidentie moeten zijn”, vindt Dries Van Langenhove. “Opgenomen lessen van langzaam sprekende proffen kan je op *slidecast* versneld afspelen, zodat ze op een normaal tempo praten”, zegt **Eva**, studente Psychologie. “Op andere momenten kan je net trager gaan. Als het een heel theoretische les is, pauzeer ik de les en zoek ik snel wat dingen op. In een aula ben je in dat geval niet meer mee.” Pedro De Bruyckere ziet de voordelen, maar nuanceert ze: “Als de les die anders offline gegeven wordt, nu online getoond wordt, zonder meer, dan verandert er niet veel aan de werkvorm, behalve dat je het kan pauzeren en bekijken wanneer je maar wilt. We zien wel vaker dat jongeren zelf soms geen vragende partij zijn om opgenomen lessen te gebruiken ter vervanging van de les, omdat contactmomenten voor hen ook heel belangrijk zijn. Voor sommige studenten zijn opgenomen lessen dan weer gewoon een oplossing, denk maar aan werkstudenten of studentondernemers,” vervolgt De

Bruyckere, “en dat is een ander verhaal dan ‘we doen dit, want ze willen dit’. Mensen bij wie de noodzaak minder is, gaan daar op een heel andere manier mee om.” Dries Van Langenhove vult aan: “Het is immers belangrijk om niet alleen te luisteren naar de wensen van de studenten maar daarnaast ook steeds de didactische meerwaarde van een bepaalde maatregel in acht te nemen.” Psychologiestudente **Jill** beaamt: “Ik ga naar de lessen, omdat ik het anders achteraf toch moet inhalen, en dan moet je thuis drie uur lang naar de les kijken. Meestal doe je er bovendien nog veel langer over, je bent immers ook sneller afgeleid. Het is daarnaast aangenaam om wat sociaal contact te hebben.” Ook **Aaron** heeft het soms moeilijk om zijn aandacht bij de online les te houden: “Een groot nadeel is dat je veel makkelijker afgeleid bent dan in het auditorium. Je bent op je eentje bezig op de computer, en er is geen sociale controle. Soms moet ik na een minuut al pauzeren, omdat ik op Facebook mensen aan het *stalken* ben.”

MET PAARD EN KAR

Volgens De Bruyckere kunnen nieuwe technologieën zeker een rol spelen in het vernieuwen van de onderwijsmethode, maar hij benadrukt het belang van essentiële didactiek: “Ik denk dat het heel belangrijk is dat je het paard niet achter de kar spant. Je moet eerst en vooral kijken naar dingen waarvan we weten dat ze belangrijk zijn voor

leren. Dingen als herhaling, als het ware kortsluitingen tweebrengen die mensen aan het denken zetten en feedback. Pas dan kan je kijken welke rol technologie daarin kan spelen. Want zeg nu zelf, als je de digitale versie van een cursus op een tablet zet, is er niet veel veranderd.”

De interactie tussen student en docent is dus van groot belang, en die interactie vergroten is vaak lang niet evident. Volgens De Bruyckere worden de begrippen ‘digitaal’ en ‘interactief’ bovendien vaak met elkaar verward: “Naar een video kijken van iets dat opgenomen is: veel interactie zit daar niet bij. Die twee termen worden heel vaak op één hoop gegooid, maar het zijn geen synoniemen. Ergens technologie tegenaan gooien heeft bovendien een heel triest *track record*. Kijk bijvoorbeeld naar hoe veel smartboards er in scholen hangen, waar dat meestal vooral de duurste beamer in het gebouw is.”

“Je kan zo veel opties bedenken als je wil, natuurlijk, maar niet alles is budgettair even haalbaar. Het zou bijvoorbeeld heel interessant zijn als we altijd in kleine groepen zouden kunnen werken. Werkcolleges vandaag, dat is gewoon een beetje zitten wachten en als je *chance* hebt komt de assistent ook eens bij jou langs”, vindt Haegeman. Het probleem dat zich daar stelt, is dat er voldoende assistenten en proffen moeten zijn om met de studenten te interageren. En met de bijkomende onderzoeksparameters en academische verplichtingen, durft dat wel eens tegenvallen.

We kunnen dus best niet te overhaast denken dat technologie ons onderwijs automatisch ook werkelijk zal verbeteren. Toch probeert de UGent nieuwe tools in te zetten die interactie ook effectief vergroten. Zo gebruiken verschillende docenten af en toe het systeem van de *stembakskes*, met *TurningPoint* software. Studenten krijgen een bakje en kunnen *in real time* stemmen op door de professor voorgestelde vragen. De resultaten

“Ja, dat noemen ze dan goed lesgeven zeker?”

- Pedro De Bruyckere

worden automatisch ingevoegd op de slide. Studenten lijken er graag mee te werken, het is interactief en ook die helft van de luiertiken die voorheen zijn hand opstak bij de vraag ‘En wie heeft er géén mening?’ zal sneller geneigd zijn om op een knopje te drukken. Het kan immers volledig anoniem. Een andere manier om onderwijs interactiever te maken is door het systeem van *flipped classroom* te hanteren: een lesmethode waarbij de student op voorhand door de prof online gezette zaken voorbereidt en bijgevolg met meer voorkennis in de les zit. Volgens De Bruyckere vat **Salman Khan** (*sociaal ondernemer en tevens naamgenoot van een ietwat bizarre Bollywoodacteur*, red.) het goed samen: “*Flipped classroom* is nadenken hoe je de tijd die je samen doorbrengt zo optimaal mogelijk kan benutten.”

ONBEKEND MAAKT ONBEMIND?

In heel wat auditoria aan de UGent - de lijst is twee pagina's lang - is de nodige opnameapparatuur al voorzien, maar wordt deze amper gebruikt. “Ik snap wel dat sommige proffen er tegen zijn,” meent studente Jill, “als je op vrijdagavond lesgeeft en de les laat opnemen, dan zit er natuurlijk niemand meer. Er zijn ook veel mensen die, wanneer ze de volgende

ochtend vroeg les hebben, en ze weten dat de les opgenomen wordt, zwaar uitgaan.” Ook derdebachelorstudente Psychologie **Lieselot** getuigt: “Na een volle lesdag is het erg handig als je de laatste les kan skippen. Ik deed dat ook wel eens om 's morgens uit te slapen, maar dat is natuurlijk luxe.” Michiel Haegeman bevestigt dit: “Er is natuurlijk een groep professoren die iets terughoudender is, wat normaal is. Anderzijds zijn er heel wat proffen die zeggen dat ze er wel heel graag gebruik van willen maken, en die menen dat we studenten op hun eigen manier flexibel moeten laten zijn.” “In eerste instantie moet je vooral zien dat je een goede technische training hebt voor docenten. Er is al heel wat verbetering en sommige docenten hanteren technologie heel goed, maar anderen bakken er niet veel van. Eenmaal dat goed zit, wordt het veel interessanter om naar de les te gaan”, aldus nog Michiel Haegeman. Pedro De Bruyckere besluit: “Je hebt inderdaad de technische bagage nodig, maar je hebt ook de didactische meerwaarde nodig. Je moet het kunnen vertalen naar je eigen vakgebied. De juiste technologie op het goede moment, voor het juiste doel en de juiste doelgroep inzetten, ja, dat noemen ze dan goed lesgeven zeker?”

ER IS ER EEN JARIG, HOERA!

EEN KLEINE TERUGBLIK OP 1 JAAR DELTA

Slechts een jaartje oud en al tal van studentenhartes veroverd: Delta deed het. Ter ere van zijn katoenen jubileum lieten we een organisator aan het woord.

DOOR RANI CROMPHOUT, JOLINE VERMEULEN

Het idee groeide doorheen de jaren binnen de VTK, de studentenvereniging van de *burgies* en *archiees*, om een eigen stek te hebben waar ze ongestoord zouden kunnen feesten. "Want de VEK heeft dat ook en het zou 'mega-awesome' zijn", imiteert Hanne De Sutter de stemmen die ooit geklonken moeten hebben tijdens een geslaagde cantus. Als een van de

praten en van het een kwam het ander."

VAN NACHTMERRIE NAAR SUCCES

De zomermaanden voor de opening waren heel druk. Op de toog en de twee verdiepen na moest alles binnenin nog worden ingericht en voorzien worden

bijgestaan door een horecacoach. De eerste maandag van het academiejaar was het eindelijk tijd voor de officiële opening. "Nachtmerries waarin niemand kwam opdagen en alles in duigen zou vallen, verstoorden al enkele dagen mijn nachtrust", vertelt Hanne, "maar uiteindelijk was het echt een gigantisch succes en stroomden de studenten binnen."

SHOTJES

Delta's grootste troef zijn de vele promo's, zoals pintjes aan één euro tussen 21u en 23u of goedkope cocktails en shotjes. In feite zijn de prijzen hoe dan ook laag. "Omdat we er echt wel voor de studenten willen zijn en ervoor willen zorgen dat hun portemonnee niet te licht wordt op het einde van de week", vertelt Hanne. Ondanks de lage prijzen is het vorig jaar toch gelukt om break-even te draaien en hier wordt in de toekomst opnieuw naar gestreefd. In het succesverhaal van de Delta hebben de talloze vrijwilligers een grote rol gespeeld: "We zijn enorm geschrokken van de vele enthousiaste reacties van VTK-leden om mee te helpen. Zonder de Delta-medewerkers zou Delta er echt niet staan."

"Zonder de medewerkers zou Delta er echt niet staan"

voormalige Delta-verantwoordelijken was zij erbij vanaf het prille begin. "We hadden nood aan een goede locatie en een origineel concept. Uiteindelijk werd het gebouw van de Delta gebouwd en grepen we onze kans. We zijn met de eigenaar gaan

van meubels. Ook de hele papierwinkel die ermee gepaard gaat zoals het in orde brengen van de verzekering, SABAM, het contract met Palm ... diende geregeld te worden. Gelukkig werden de jonge organisatoren hiervoor

**25 oktober - Oktoberfest -
halve liters aan 2 euro!**

HERVORMING BACHELOROPLEIDINGEN

De nieuwe Gentse Studentenraad (GSSR) is druk bezig met het vullen van haar Dagelijks Bestuur (DB). Ze zijn er bijna. Slechts twee bestuursleden moeten nog verkozen worden, namelijk Sociaal en Intern. Zoals het de GSSR betaamt, worden zo'n verkiezingen streng gereguleerd aangezien de mensen in het DB alle Gentse studenten vertegenwoordigen. Normaliter worden deze functies ingevuld op de Algemene Vergadering

Aan een aantal faculteiten werd het nodig geacht om hervormingen door te voeren, met oog op het verbeteren van de opleiding. Aan de Faculteit Rechtsgeleerdheid werden de hervormingen bijvoorbeeld gebaseerd op vorige visitatierapporten, studentenevaluaties, alumniebevragingen, gesprekken in focusgroepen en met topstudenten, studietijdmetingen en een analyse van de programma's van de bacheloropleidingen Rechtsgeleerdheid aan andere Belgische en Nederlandse universiteiten. In de meeste gevallen verliep de overgang van het oude systeem naar het nieuwe vlot en werden er geen problemen gemeld. De hervormingen werden dan ook uitgevoerd door een team waar zowel academisch personeel, trajectbegeleiders en studenten in vertegenwoordigd zijn. Ook werden de hervormingen niet van het ene op het andere academiejaar geïmplementeerd. Een voorbeeld hiervan is de opleiding Handelswetenschappen aan de Faculteit Economie en Bedrijfskunde. "Het nieuwe programma van de bachelor in de Handelswetenschappen is gestart in academiejaar 2015-2016 met een gefaseerde invoer. Dat wil zeggen dat het systeem modeltrajectjaar na modeltra-

jectjaar wordt ingevoerd, waarbij het oude opleidingsprogramma parallel daarmee wordt afgebouwd," zegt Dirk Bollaer van het Monitoraat aan die faculteit. "Bij de opstart van ieder nieuw modeltrajectjaar wordt er ook nog één jaar het oude programma van datzelfde modeltrajectjaar aangeboden. Studenten die niet geslaagd zijn voor één of meerdere vakken krijgen, indien ze al voldoende gevorderd zijn in hun traject, nog een jaar de kans om credits te verwerven in het oude programma." Aan de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen werd in de eerste bachelor een extra vak toegevoegd, waardoor eerstejaars elf in plaats van tien vakken hebben. Elke student die niet (volledig) geslaagd is in de eerste bachelor (dus niet alle credits heeft behaald), gaat meteen over naar het nieuwe programma met de nieuwe studiepuntentelling (ook voor de geslaagde vakken) en moet dus het bijgekomen elfde vak meteen ook meedoen. Wel wordt er een belangrijke uitzondering gemaakt voor studenten die in aanmerking komen voor een combi-GIT tussen het eerste en het tweede jaar, en deze werkelijk ook zo opnemen. Zij hoeven het nieuwe opleidingsonderdeel in het eerste jaar evenwel niet te

In de afgelopen academiejaren kregen verschillende faculteiten visitatiecommissies op bezoek om de kwaliteit van de opleidingen na te gaan. In het licht van die visitaties werden bepaalde bacheloropleidingen grondig hervormd. Maar hoe reageren de studenten?

volgen en hoeven dit extra vak dus ook niet mee te nemen naar hun tweede bachelor.

NIET OVERAL ROZENGEUR EN MANESCHIJN

Hoewel er veel inspanningen werden geleverd om een zachte landing te voorzien, glipten een aantal studenten door de mazen van het net. Vaak waren het studenten die een geïndividualiseerd traject (GIT) volgen en dus vakken uit verschillende jaren combineren. Zo kregen sommigen te horen dat ze een keuzevak dat zij in een eerder jaar hadden opgenomen opnieuw moesten afleggen, of telden bepaalde vakken uit het oude systeem voor minder studiepunten dan in het nieuwe. Dit laatste overkwam onder andere enkele rechtenstudenten. Zo bestonden sommige vakken simpelweg niet meer in het nieuwe systeem. Daardoor kunnen studenten die niet slaagden, deze niet opnieuw doen. Ook bij de Handelswetenschappers zijn er groeipijnen: "Doordat ik mijn tweede jaar niet goed heb gedaan, ben ik in het nieuwe systeem terechtgekomen. Daarom was ik verplicht om een derde taal op te nemen. Ook zijn er een aantal vakken van zes studiepunten naar vier à vijf gegaan", aldus een student Handelswetenschappen die anoniem wenst te blijven. Kan men dan stellen dat de overgangsmaatregelen aan de faculteit Rechtsgeleerdheid slordig uitgewerkt zijn? Niet echt, volgens Dylan Couck, Facultair Studentenvertegenwoordiger en

bestuurslid voor Onderwijs bij de Gentse Studentenraad: "Het is moeilijk voor de curriculumcommissie om voor elk individueel geval op voorhand een traject uit te stippelen bij het opstellen van een nieuw programma." Bij sommige studenten horen we dat de communicatie vanuit de faculteit soms niet perfect verloopt. Couck: "Studenten die met hun GIT problemen ondervinden, kunnen altijd bij de trajectbegeleiders langsgaan om informatie te krijgen." De hiaten in de overgangperiode zijn volgens Couck logisch. Volgens hem kunnen er altijd nieuwe situaties opduiken waar nog niet over nagedacht is. "In die gevallen moet er gekeken worden welke regels toegepast kunnen worden. Dat is soms moeilijk, maar in de curriculumcommissie worden de Onderwijsdirecteur, de voorzitter van de opleidingscommissie en studentenvertegenwoordigers door de trajectbegeleider(s) ondersteund", aldus Couck.

TRAJECTBEGELEIDERS ZITTEN OP HUN TANDVLEES

Naast de onduidelijkheid over de overgangsmaatregelen treffen studenten soms trajectbegeleiders die het werk nauwelijks aankunnen. Zo zijn er te weinig trajectbegeleiders om alle GIT-ers individueel te begeleiden. En dat leidt soms tot situaties waarbij een trajectbegeleider in een mail toegeeft dat de situatie "onduidelijk is omdat er zoveel mogelijke scenario's zijn." Intuïtief lijkt het wenselijk om het aantal trajectbegeleiders te verhogen, of een team vanuit de centrale administratie als ondersteuning op te sturen. Maar dat is volgens Couck niet evident: "Een team vanuit de centrale administratie inschakelen zou niet werken, omdat trajectbegeleiders de opleiding en de inhoud van haar vakken door en door moeten kennen." Ook is de optie om extra mensen aan te nemen als louter trajectbegeleiders geen goed idee: "Studenten doen doorgaans voornamelijk op bepaalde momenten in het academiejaar beroep op de trajectbegeleider, en niet het hele jaar door. Je zou mensen tijdelijk kunnen aannemen, maar ook van die mensen moet je verwachten dat ze de opleiding binnenstebuiten kennen. Extra medewerkers binnen de FDO in het algemeen zouden wel een meerwaarde zijn. Vandaag helpen zowel het personeel van de FSA (Facultaire Studentenadministratie, red.) als de studiebegeleiders om de grote golf van werk op te vangen," aldus Couck.

"Op zich is het nieuwe systeem wel een goed. Het is alleen jammer dat de overgang niet goed is. De trajectbegeleiders doen hun best wel, maar toch merk je dat het een rompslomp is", laat de student Handelswetenschappen nog weten. "Dat is een beetje het probleem als je een programmahervorming doet. Er zullen sowieso slachtoffers zijn, en dat is bijna onvermijdelijk. Dat is een logisch gevolg van een programmahervorming die universiteiten doorvoeren om de opleiding te verbeteren", besluit Couck.

€7,5 STUDENTEN SPAGHETTI & LASAGNE

10% KORTING VOOR STUDENTEN OP FOOD & DRINKS

FAST FREE WIFI

OPEN 7/7 VANAF 10H

WWW.BACKSTAYBAR.BE

BACKSTAY BAR

ST-PIETERSNIEUWSTRAAT 128 - GENT

0491 61 19 09

column

DOOR JASPER DE PAUW

De geur van het nieuwe academiejaar. Wanneer je de gangen van eender welk universiteitsgebouw bewandelt, ruik je het.

Die vertrouwde geur van opwinding, angst, nieuwsgierigheid, alcoholadem en industrieel geconcentreerd schoonmaakmiddel. Nieuwe studenten betekent vanzelfsprekend ook de start van een nieuw uitgaansseizoen. Studentenverenigingen van her en der kruipen uit de spelonken en nissen van de Overpoort en starten met hun queeste om een nieuwe generatie schachten te ronselen. Bij sommige studenten brandt het felle zonlicht op hun bleke huid. Die soort is dan ook het best te herkennen in de natuur door hun kenmerkende zonnebril. Een ander type dat je kan spotten in de Gentse wildernis is de ‘ik-moet-gaan-werken-maar-ik-heb-een-kater-student’. Te onderscheiden aan het warrige haar, de wallen onder de ogen en de ogen die je wazig aanstaren, waarschijnlijk omdat hij nog steeds dronken is en wanhopig probeert zich nuchter te gedragen. De laatste soort is wat moeilijker te herkennen, doordat je hen amper in het openbaar ziet verschijnen. Inderdaad, de bedkateraar, de student die een hele dag binnen blijft en pas ’s avonds weer buiten komt om een nieuwe kater te bemachtigen (uitzonderlijk zie je er wel eentje in de goot van de Overpoort).

Inderdaad, studenten zijn ware ailurofielen. Gun hen daarom eens een jaartje zonder negatieve mediaberichtgeving, alstublieft? Een tijdje geleden schreef **Joël De Ceulaer** een stuk in De Morgen waarin hij studenten aanraadt zich niet te laten dopen. Ik zou u aanmoedigen om het stuk te lezen, maar ik zou het jammer vinden dat u enkele kostbare minuten van uw leven verspilt dus zal ik dat maar niet doen. Wat ik erg jammer vind aan het artikel is het gebrek aan achtergrondkennis. De Ceulaer, overigens zelf nooit

“Waar blijft die berichtgeving over de leuke dingen die verenigingen organiseren?”

gedoopt bij een vereniging, weet waarschijnlijk niet eens wat een doop inhoudt. Misschien zou ik, een talenstudent, naar die analogie nog een artikel kunnen schrijven over kwantumchromodynamica. Wat vooral te betreuren is, is dat het jaar opnieuw start met negatieve berichtgeving over dopen alvorens het doopseizoen zelfs begonnen is. Enorm jammer, want waar blijft die berichtgeving over de leuke dingen die verenigingen organiseren? Waarom is er nooit een ‘het-doopseizoen-is-incidentloos-verloppennieuwsbericht’?

Zelf ben ik meermaals gedoopt en over enkele weken ben ik voor de tweede en derde maal doopmeester. Het lezen van het artikel ervoer ik als een directe en open aanval op iedereen die ooit de beslissing heeft gemaakt zich bij een vereniging aan te sluiten, want schachten maken een domme beslissing en doopmeesters en presidium zijn ware tirannen. Ik betwijfel of De Ceulaer het Gents doopdecreet zelfs gelezen heeft. Tijdens de dopen van de studentenverenigingen wordt namelijk een strenge, strikte opvolging van dit decreet geëist. In het verleden is immers al gebleken dat het niet naleven hiervan leidt tot sancties.

U studeert aan de UGent dus u bent wel oud en matuur genoeg om zelf uw mening te vormen en eigen beslissingen te nemen. Ik ga u dus niet aan- of afraden om u te laten dopen. Ik ga u wel aanraden om te doen wat u zelf wil en u niet te laten bang maken door mediahorrorverhalen. Want om mijn motto en tevens de belangrijkste levensles te citeren: “*You do you, girl!*”

DOOP IS DOPE

Straffe kortingen op kranten en magazines!

tot
-66%

Studenten abonnement.be

Krijg héél veel korting op Het Laatste Nieuws, De Morgen, De Tijd, Humo, Dag Allemaal, Story, Blik, TV Familie, TeVe-Blad, Vitaya en Goed Gevoel met je studentenkaart.

BEKIJK ALLE KORTINGEN OP
STUDENTENABONNEMENT.BE

HET LAATSTE NIEUWS
DeMorgen.

Dag
allemaal!

HUMO
story

TeVe
BLAD
familie

DE
TIJD
Blik

Goed
Gevoel
vitaya

Leerkracht? Bekijk de exclusieve aanbiedingen op leerkrachtenabonnement.be

DE GLEUF

BEDELARIJ IS EEN MISDRIJF

“Bedelen is toegestaan, maar niet overal”, kopte een krant onlangs. Hoewel de wet op de landloperij meer dan twintig jaar geleden werd afgeschaft en bedelen vandaag dus legaal is, heeft de stad Antwerpen zones waar bedelen verboden is. Bedelaars kunnen er GAS-boetes en straatverboden krijgen. In Gent bestaan zulke zones niet, maar worden wel GAS-boetes uitgedeeld. Belangrijke nuance: enkel voor mensen die bedelen met kinderen of een hond. (*What the fuck* is er mis met bedelen met een hond?) Even recapituleren: mensen die bedelen om geld en bijgevolg naar alle waarschijnlijkheid weinig geld hebben, moeten op bepaalde plaatsen geld betalen net omdat ze bedelen en weinig geld hebben. Zucht. *What the fuck* is er mis met de wereld? En specifiek: wat bezielt Bart De Wever? Natuurlijk moet georganiseerde bedelarij door bendes worden aangepakt, daar kan niemand tegen zijn. Maar bedelaars uit de weg ruimen omdat ze in tegenstelling tot militairen niet passen in het straatbeeld? Komaan zeg. De Wever zou partijgenoot Liesbeth Homans ook kunnen vragen extra inspanningen te doen om de armoede te bestrijden. Of zijn federale ministers verzoeken om de minimumlonen niet langer te verlagen. Naar het schijnt doen die de armoede stijgen. Het zijn maar ideeën. Onze Brugse vrienden blijken dan weer slechts één

of twee (!) bedelaars per jaar te hebben, dixit burgemeester Renaat Landuyt. De oorzaak: bedelaars die niet afkomstig zijn van de stad, worden in Brugge stante pede op de trein gezet. Zo heeft de NMBS er ook nog wat aan. Wat bezielt onze Vlaamse provinciehoofdstadjes eigenlijk? Doet armoede te veel pijn aan de ogen? Bedoezelen bedelaars de fraaie kiekjes die Amerikanen en Japanners van onze kerken en kathedralen schieten? Hoort bedelen enkel thuis in hoofdsteden en moeten alle bedelaars daarom per trein naar Brussel? Vinden we het echt zo eigenaardig dat mensen moeten bedelen in onze sociale welvaartmaatschappij, zoals Landuyt zegt? Zijn bedelaars misschien allemaal profiteurs? Ik ben verontwaardigd door zoveel onmenselijkheid. Daarom: beste Daniël Termont, wilt u alstublieft ook in de toekomst het voorbeeld van uw collega-burgemeester niet volgen? Als u toch ooit zou overgaan tot GAS-boetes of verbodszones, dan zal ik alvast aan het bedelen slaan en andere studenten oproepen om dat ook te doen. Desnoods laat u ons dan maar op de trein richting Brugge zetten. Naar het schijnt kunnen ze daar nog wel enkele jongeren/studenten gebruiken.

DOOR PABLO JOSSA

Zelf een lezersbrief schrijven? Stuur dan een mail met als onderwerp “lezersbrief” naar schamper@schamper.ugent.be of een brief naar Schamper.

Coiffure

DE GEKNIPTTE STUDENT

KAPSALONS IN GENT: TE BETREDEN OP EIGEN RISICO

Er is veel kans dat jij geen enorme fan bent van de kapper. Je kent ze wel, de kapper die Oost-Indisch doof is en de vraag om de puntjes te knippen interpreteert als een toestemming om je halve haardos te snoeien. Maar hé, het is een beroep zoals een ander en je kan het vergelijken met de begrafenisondernemer: vroeg of laat moet je er toch heen. En dan kan je maar beter weten waaraan je begint, nietwaar?

DOOR SARAH VAN MEEL, SILKE DE PRAITERE

FOTO'S DOOR JOOS

Misschien heb jij al eens iets zots meegemaakt in de kappersstoel, maar dat kunnen wij natuurlijk niet weten. Daarom vroegen we aan enkele studenten wat hun ergste ervaring was.

EEN HAARTJE IN DE BOTER

Zo kwamen we Anneleen tegen, een studente Communicatiewetenschappen en eigenares van een opvallend kapsel: kort, pittig en grijs. Een kleur die ze bij zichzelf mooier vindt dan het ordinaire bruin, zo bleek uit haar verhaal. Om het kort te maken: de ongelukkige kapster las de achterkant van het flesje haarkleurmiddel verkeerd en maakte de haren van Anneleen paars in plaats van donkergrijs. Iets wat Anneleen uiteindelijk wel kon bekoren, tot de kapster besloot om er nog eens grijs bovenop te gooien. Met een viezig bruin als resultaat, wat met veel minder enthousiasme werd onthaald. Een ietwat vreemde uitspraak door Florian, student Bedrijfsmanagement, die na het kappersbezoek met een half kaalgeschoren hoofd rondliep omdat het mesje van het scheerapparaat was gevallen. Wat

even later door zo'n anderhalf miljoen mensen werd gezien op YouTube, omdat Florian een van de twee jongens was die zich een nachtje in de Ikea verstopten (weet je nog?). En dat filmpje ging viraal. Toch heeft kale Florian de schrik voor kappers nog niet te pakken: op zijn verlanglijstje staat iets wat we niet eerder hoorden. Hij wil namelijk een salamander in zijn haar laten scheren. Ja, nu trek je je ogen open. Maar hij doet er nog een schepje bovenop: hij wil die groen laten verven. Voor het geval dat je het anders niet goed zou kunnen zien. Speciaal. Het volgende slachtoffer dat we langs de drukke Sint-Pietersnieuwstraat bij de kraag grijpen is deze nette jongen: rechtenstudent Arnaud, vaste klant bij kapsalon Kaprijke. Hoewel wij het daar behoorlijk *crazy bananas* vonden (zoals je wat verder kan lezen), is hij vol lof over de service. Een gratis drankje in de hand, een hip kapsel in de maak en een streepje operamuziek temidden van een retro-setting. Het einde voor Arnaud. Hoe hij erin slaagt dat drankje uit te krijgen zonder te morsen, vertelt hij er ons wijselijk niet bij. Ziedaar de functie van die mottige schort rond je nek. Dáárom moet je je laten wurgen door dat ding.

BIJ HET HAAR GETROKKEN

✂ KAPSALON Y&D

Laat me raden: jij gebruikt Fructis of Pantène om je haar meermaals per week weer toonbaar te maken (al dan niet met het gewenste resultaat). Fout idee, zeker in de ogen van kapster **Jolien** en haar mening wordt gesteund met een instemmend geknik bij kappers **Alp** en **Mathieu**. Die shampoos zouden een hoop siliconen bevatten die je haar nog vettiger maken dan het al is, waardoor het moeilijker wordt om die lokken weer fris en fruitig te maken. Maar geen nood, daar zijn kapsalons voor met hun professionele (en veel te dure) shampoos. Bij Y&D komt het merendeel van de klanten zonder afspraak langs. Eventjes binnenspringen tussen de lessen door? Geen probleem. Tenzij je je haren wil laten kleuren, want daar ben je al snel drie uur mee kwijt, iets wat veel studenten niet weten. Net iets minder haalbaar in die tien minuten pauze. Wat de laatste trend is? “Ombre”, luidt het in koor. “Het wordt nog vaker gevraagd dan toen het de hype was.”

“Ombre wordt nog vaker gevraagd dan toen het een hype was”

✂ KAPSALON WAKKO

Ook bij kapsalon Wakko, en dan vooral bij kapster **Do**, konden we terecht voor een kort praatje over het reilen en zeilen. Al bleek snel dat studenten bij hen niet meer zorgen voor het grootste deel van hun inkomsten, nu ze hun studentenkorting hebben afgeschaft. Blijkbaar is er genoeg ander volk dat zijn haar droog wil laten knippen. Want dat is hetgeen waarin ze gespecialiseerd zijn. De oplossing voor mensen met krullen, want vele kappers snappen niet dat je haar na het drogen nóg zes centimeter korter wordt. Of ze vaak kapsels zien die niet meer te redden zijn? “Absoluut niet”, zegt Do. “Een kapsel is geen drama als het past bij de persoon in kwestie.” Dus, mensen die hun haar half in de fik hebben gestoken en er nog een hoop barbieroze tegenaan hebben gegooid: je hoeft je helemaal niet te schamen. Het is gewoon een beetje speciaal. Zeker bij Wakko, want daar krijgen ze steeds meer de vraag om kleuringen te doen in pastelkleurtjes. Poederroze of mintgroen, klant is koning! Allen daarheen!

“Poederroze of mintgroen, klant is koning!”

"Go wild, go crazy"

KAPSALON KAPRIJKE

Kapsalon Kaprijke is een geval apart. Niet alleen de retozitjes, ouderwetse omaspiegels en gezellige rommel zorgen voor dit etiket, de eigenaar van dit *arty* pand **Kristof De Muynck** doet op zijn beurt ook aardig zijn best om niet in saaie burgerlijkheid te vervallen. Missie geslaagd, hoewel de term 'eigenaardig' ook dicht in de buurt komt. Sorry Kristof, *can't help it*. Gastvrij als hij is, biedt de kapper/schrijver (hij debuteerde onlangs met zijn experimentele boek 'Kopvoeter') ons een drankje aan en vertelt hij in dezelfde adem dat het afbranden van je haar geen goed idee is. Beteuterd nemen we afscheid van onze vurige hartenwens en dito aanstekers. Krullenbollen blijven beter met hun pollen van de ontkrullersitems, voor de rest kan alles. Go wild, go crazy. De eigenzinnige kapper gebruikt zichzelf als levend model. Het kiekeboekapsel (Marcel Kiekeboe uit gelijknamige strip) lijkt hem ook wel iets. Gespeeld serieus uiteraard, hoewel we toch niet helemaal zeker zijn. Wat er ook gezegd mag worden, dit kapsalon is een unieke ervaring, wat trouwe klant Arnaud (zie boven) enkel kan beamen!

ACHTER KLAP!

GESJARELD

De Universiteit Gent is gesteld op haar logo, zowel het oude als het onlangs vernieuwde, en dat mag geweten worden. UGent1010, een studentenvereniging rond duurzaamheid, heeft dat op een pijnlijke manier zelf mogen ervaren. Bij het kiezen van een logo 6 jaar geleden had de UGent er niks op tegen dat UGent1010 zich zou baseren op het UGent-logo. Onlangs onthulde UGent1010 een nieuw logo, dat ook gebaseerd was op dat van de universiteit, en nu wordt de vereniging beschuldigd van plagiaat. Is er een specialist Merkenrecht in de zaal?

GESCHETEN

Onze alma mater is modern, maar soms wil de technologie niet meewerken. Zo ook dinsdag 18 november in Auditorium D aan de Universiteitsstraat. **Sven Biscop** was er zijn les aan het geven, en toen hij een schema wilde tonen, merkte hij dat de projector niet werkte. Geen drama: er hing nog een whiteboard in het auditorium. Toen hij in de pauze zijn schema wilde wegvegen zag hij dat wat er nog stond door de vorige prof wel wegging, maar zijn kunstwerk niet. Bleek dat de arme man met een gewone alcoholstift had getekend. Het kan de besten overkomen, Sven!

GEJOST

De Beiaardcantus was geslaagd hoorden we van Polina, een van de 2 Events van het FK. Toch hebben de Events een stuk van de cantus moeten missen. Iets voor 18u wilden ze de beiaardier opzoeken in het Belfort. Waar het duo geen rekening mee had gehouden was dat het Belfort sloot om 18u, dus toen ze na het bezoekje terug naar buiten wilden was de uitgang vergrendeld. De beiaardier, die zelf ook achter een gesloten deur speelde, hoorde hen eerst niet aankloppen toen ze hulp gingen vragen, maar hij heeft hen uiteindelijk wel een sleutel voor de achterdeur kunnen geven.

“NIEMAND WIL DEGENE ZIJN DIE DE STEKKER ERUIT TREKT”

DOOR SELIN BAKISTANLI, JASPER DE PAUW

FOTO'S DOOR JASPER DE PAUW

Woensdag 18 oktober ging de zesde opeenvolgende editie van de Beiaardcantus weer door. In de aanloop naar het gebeuren stuurde de organisator, het Faculteitenkonvent (FK), een persbericht uit waarin stond dat het voortbestaan van het event bedreigd is. Ook op Facebook was protest te zien: de slogan 'schoon Gent weg met student' werd er gretig gedeeld door de studenten. Wat is er nu precies aan de hand?

De Beiaardcantus is een grote openlucht-cantus die traditioneel georganiseerd wordt door het FK. Zo'n 900 studenten van verschillende FK-kringen komen er samen op het Sint-Baafsplein om liedjes te zingen onder begeleiding van de beiaardier. Honderden studenten in kiel is zeker geen alledaags zicht in het oude stadscentrum, maar Stad Gent profileert zich nu eenmaal als een echte

studentenstad. Toch is het stadsbestuur twee weken voor de Beiaardcantus in opspraak gekomen in een persbericht dat het FK heeft uitgestuurd. Door een aantal maatregelen dat het stadsbestuur hen zou willen opleggen zou het in de toekomst niet meer mogelijk zijn om de cantus nog te organiseren.

OPEN KAART

"Jaarlijks vragen wij in de zomer de vergunning aan voor de Beiaardcantus. Midden september kregen wij echter het bericht van de Dienst Feestelijkheden (Dienst Evenementen, Feesten, Markten en Foren) dat er een aantal wijzigingen

qua inplanting en afrastering moeten gebeuren voor de editie van dit jaar. Er werd toen ook al gespeculeerd over volgend jaar," legt **Adriaan Lataire**, praeses van het FK, uit. "Naar aanleiding daarvan hebben we contact opgenomen met het schepencollege. Er zou een overlegmoment georganiseerd worden op 25 september, de dag van de Student Kick-Off. **Anneke Vanden Bulcke** (de studentenambtenaar van Gent), de politie en een kabinetsmedewerker van schepen **Christophe Peeters**, bevoegd voor feesten, waren daar aanwezig, maar politici waren er niet. Die avond hebben we wel gesproken met schepen **Elke Decruynaere**, bevoegd voor onderwijs. Daarna

"Als we niet volledig achter het systeem staan, willen we onze naam er niet onder zetten"

- Adriaan Lataire

kregen we het gevoel dat er achter de schermen al beslissingen genomen waren, en dat we er niet veel meer aan zouden kunnen doen." In het persbericht van het FK staat dat het stadsbestuur wilde dat de vergunde zone niet langer omheind werd om het evenement een zo open mogelijk karakter te geven. Het Sint-Baafspein valt namelijk onder het openbaar domein.

Isaline Van De Velde, woordvoester van schepen Peeters, benadrukte dat het persbericht een foutieve voorstelling van de feiten gaf, aangezien er nog helemaal niets beslist is. "Het schepencollege en het stadsbestuur staat achter de Beiaardcantus. Er zijn inderdaad enkele suggesties gedaan, maar het weghalen van de omheining is niet aan de orde. Ook de politiediensten zijn tegen. In het persbericht werden de suggesties van de stad als feiten en bedreigingen weergegeven. Het enige wat wij hebben gevraagd is om dit jaar nadarhekken te plaatsen in plaats van hoge herashekken en om genoeg ruimte te laten voor het theater NTGent zodat rolstoelgebruikers zouden kunnen passeren." Adriaan benadrukt dat het FK de Beiaardcantus niet afschermt omdat er geheime zaken gebeuren. "Als we het opentrekken, en iedereen binnen kan om pintjes aan de toog te bestellen, is het concept van de

cantus helemaal weg. Welke Gentenaar wil ook tussen die drukte staan? Ik denk dat ze eerder vanop een afstand willen toekijken. Een aantal jaar terug was er een oud vrouwtje bij 't Vliegerke uitbundig aan het meezingen. Toen we zeiden dat ze erbij kon komen zei ze dat dat niet hoefde: ze wilde niet tussen al die studenten staan. Verder primeert voor ons de veiligheid. Wij gaan die niet meer kunnen garanderen zonder gigantisch veel kosten te maken. Als we niet volledig achter het systeem staan qua veiligheid willen we onze naam er niet onder zetten. We moeten het beheersbaar houden, er zijn allemaal elementen die ons zorgen baren als het op de veiligheid aankomt. Wij hebben een securityfirma, maar op een open plein is daar geen beginnen aan."

FK REAL ESTATE

"Het is vooral jammer dat voor commerciële doeleinden zoveel mag, bedrijven kunnen voor een appel en een ei tien dagen de Graslei bezetten. Wij doen dit belangeloos", zegt **Vincent Cnockaert**, vicepraeses van het FK. "We snappen het als de stad zegt dat het cultureel centrum openbaar domein is en toegankelijk moet zijn voor alle Gentenaars, maar een

evenement kan je niet over dezelfde kam scheren als een of ander privéfeestje."

"Volgens mij heeft het FK doelbewust het persbericht uitgestuurd na de heisa rond de Graslei om meer aandacht te krijgen", aldus Van De Velde. Adriaan erkent dat de situatie rond MG Real Estate meespeelde, maar dat dit niet de volledige reden was. "Het idee leefde al. Ik kreeg rond die periode een mailtje van Anneke, maar de politici stonden niet in CC naast de verscheidene stadsdiensten en zo. Ik was bang dat we niet serieus genomen zouden worden. Het was een samenloop van omstandigheden. We wilden ook de studenten informeren, want zij wisten wel dat er iets was, maar niet wát." Stad Gent hecht veel waarde aan het

"Het schepencollege en het stadsbestuur staan achter de Beiaardcantus"
- *Isaline Van De Velde*

openbaar domein. "Het is niet evident dat openbaar terrein wordt afgesloten. Dat is al jaren zo. De situatie rond de Graslei liet nogmaals zien hoe verontwaardigd Gentenaars hierop kunnen reageren. Er zaten trouwens ook veel studenten tussen

de demonstranten toen", zegt schepen Decruynaere. "Bedoelt het FK dat het schepencollege dan geen suggesties meer mag doen over openbaar domein?"

"Bedrijven kunnen voor een appel en een ei de Graslei tien dagen lang bezetten" - Vincent Cnockaert

STUDENT IN GENT

"In het nieuwe studentenbeleidsplan zegt de stad dat ze studenteninitiatieven wil ondersteunen en administratieve lasten wil verminderen. Wij zien een tegenovergestelde beweging", klinkt het bij het FK. Schepen Decruynaere benadrukt dat de studenten zich niet geïsoleerd moeten voelen: "Gent ziet haar studenten graag. Geen Gent zonder studenten of evenementen." Toch komt dit soms zo over bij het konvent. "We denken echter niet dat er kwade wil is, niemand wil degene zijn die er de stekker uit trekt", zegt Vincent. "We voelen dat er een beetje onwetendheid is op het schepencollege. De Beiaardcantus is een unieke manier voor studenten om de schoonheid van de stad te zien, maar ook voor de Gentenaars om te zien wat studenten kunnen organiseren en verwezenlijken." "We zien de schepenen ook niet op de Beiaardcantus, die hebben wel andere zaken in hun agenda staan", valt Adriaan Vincent bij. Dat laatste klopt volgens schepen Decruynaere niet, een aantal jaar geleden heeft ze samen met burgemeester Termont zelfs nog 't Vliegerke ingezet. Zowel schepen Decruynaere als Van De Velde hopen dat op het evaluatiemoment, dat gepland is in november, het FK en de stad met een schone lei kunnen beginnen. "We willen als volwassen mensen aan tafel

zitten en een beslissing nemen waarbij rekening gehouden wordt met de context van het plein, het materiaal enzovoort." We legden ons oor ook te luister bij enkele studenten op het Sint-Baafsplein. Eén opmerking sprong erboven uit: "Er zijn nog andere steden met een beiaard zeker?"

"Mag het schepencollege dan geen suggesties meer doen over openbaar domein?" - Elke Decruynaere

VERSLAG BEIAARDCANTUS 2016

Een heel jaar lang uitkijken naar mijn derde Beiaardcantus. De eerste was wel leuk, maar niets speciaals. De tweede was daarentegen een beetje te leuk als je begrijpt wat ik bedoel. Dit jaar wou ik dus de gulden middenweg opzoeken en de perfecte Beiaardcantus beleven. Volg mijn route hieraan de hand van verhalen en foto's op dit fantastische bier- en zangfestijn.

16:00

Zoals mijn grootmonkel Lukas het ooit zo mooi verwoordde: "Open de poorten, Bea!" en de Beiaardcantus opent haar deuren. Net zoals het bier rijkelijk vloeien kan (en zal doen), stromen de studenten massaal het Sint-Baafsplein op. Kleurrijke linten van elke universiteitsgebonden studentenvereniging pronken achter dranghekken, zoals de prachtigste paradijsvogels in hun kooi in de zoo. Naarmate het plein voller raakt, worden al enkele vaten soldaat gemaakt.

17:00

De FK-praeses, vicepraeses en cantor staan samen met de vlaggendragers van elke vereniging op het podium in een machtige openingsceremonie. 't Spel ès èspe. Dat van die vaten die soldaat gemaakt werden is werkelijk niet gelogen. Dat blijkt uit de eerste kotser die zich tijdens het Io Vivat, het allereerste lied dat wordt gezongen op een cantus, al niet meer kan inhouden.

18:00

Zuipen

19:00

Zuipen

20:00

Zuipen

21:00

De feestvreugde wordt nog intenser wanneer iedereen beseft dat het laatste uur is ingegaan. De tafels zijn nagenoeg verlaten aangezien iedereen voor het podium staat te feesten op de favoriete cantusnummers van elke Gentse student. Iedereen feest met iedereen; naar lintkleuren wordt niet meer gekeken en er worden vriendschappen voor het leven gesmeed.

22:00

Er worden net geen traantjes gespot, zo jammer vindt iedereen het dat het alweer is afgelopen. Het is nu immers weer een jaar wachten op de volgende Beiaardcantus. Het feest is echter nog lang niet afgelopen. Studenten lopen dolgelukkig en vrij tot zeer dronken richting de geliefde Overpoort om alle cafés af te sluiten. De redactie belt de volgende ochtend verschillende mensen op om te reageren over de Beiaardcantus en haar morning after, maar niemand neemt op. We vermoeden dat ze allemaal in de les zaten en hun telefoon dus niet konden opnemen.

OMDAT **Film** ONZE PASSIE IS

FOTO

FRANTZ
François Ozon

Studio Skoop

**STUDIO SKOOP
5 CINEMA'S + FILMCAFÉ**

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden.
Digitale cinema in een uniek kader en een gezellig filmcafé
met 'coole' drank en muziek.

Studio Skoop | Sint-Annaplein 63, 9000 Gent | Tel: 09 225 08 45

info@studioskoop.be | www.studioskoop.be | volg ons op en

STRESS GESIGNALEERD BIJ ONZE OOSTERBUREN

Kloppende hoofdpijn, trillende ledematen en een gulle portie spetterpoep. U denkt spontaan aan de gevolgen van een avondje Overpoort? Wij hebben het daarentegen over stress. Vooral onze confraters in Duitsland schijnen er last van te hebben. Of is dat allemaal toch maar relatief?

DOOR MAARTEN BOUSSAUW

◀ ICH HABE ES GEWUSST

PSYCHOSOCIALE BEGELEIDING

Het was het tijdschrift Der Spiegel dat de kat de bel aanbond. Enkele weken geleden deed een anonieme studente uit Bonn er haar verhaal. "De ellende begon in mijn tweede semester: ik begon me nerveus en opgejaagd te voelen, maakte me constant zorgen over mijn studies en mijn slaap ging er drastisch op achteruit." Na een half jaar besloot ze om hulp te zoeken en klopte ze aan bij de psychosociale begeleiding van haar universiteit. "Daar zeiden ze me dat ik verre van de enige was die met soortgelijke problemen te kampen heeft." Een recente studie,

uitgevoerd door het Duitse ziekenfonds AOK, toont aan dat maar liefst 53 procent van de studenten bij onze oosterburen aan een hoog stressniveau blootgesteld zijn. Dat is een hoger percentage dan bij de werkende bevolking. Vooral vrouwelijke bachelorstudenten zijn er gevoelig voor. Volgens de studente zijn er twee grote oorzaken voor de stress: "Enerzijds kunnen veel studenten met studiebeurzen enkel de huur van hun kot betalen, wat hen bijna verplicht om er naast hun studies ook nog eens een job op na te houden. En ten tweede is er het zware studieregime, waarbij de student bedolven wordt onder de taken."

ANGSTKAKJES

Stress is, misschien ietwat verrassend voor u, niet enkel van deze hypermoderne tijd waar elke seconde telt in de ratrace die we dagelijks voeren. Na een dagje heel wat archieven uitgeplozen te hebben, is uw redacteur op de allereerste vermelding van het fenomeen gestoten. We schrijven 14 oktober 1492, wanneer Enrique, stuurman van Christoffel Columbus, stilletjes aan inziet een klein navigatiefoutje te hebben begaan. Uw redacteur is geen held op vlak van laatmiddeleeuws Portugees, maar kon gelukkig op de hulp rekenen van de archiefmedewerkster. Die vond een Middelnederlandse vertaling van het relaas van Columbus' queeste. Rita, als je dit leest: je mag je fruitmand komen ophalen bij ons, in de kelder van de Therminal. Je kunt niet missen. Maar dit geheel terzijde. We citeren: "Ende toen hie daer op den idee kwam mis te wesen, schoot hie in ene helse angst ende schoot hij zijne ceinturen af ende scheid enen bruinen massa uyt." De rest zullen we u wijselijk besparen. Indien u toch nog verder wil lezen: de gegevens van Rita zijn bekend bij de redactie. Maar om een lang, goor verhaal kort te maken: ook in 1492 kende men al angstkakjes, en bij uitbreiding dus ook stress. Hoe het afgelopen is met arme Enrique, is niet

"Ik ondervind momenteel zelfs dat we in Vlaanderen nog een stuk méér werk hebben"

- Viola

geweten. Maar we kunnen alvast besluiten dat de vele opgetekende gevallen van 'scheurbuik' tijdens de ontdekkingsreizen gewoon iets te gestresse zeelui waren. Alweer een medisch raadsel de wereld uitgeholpen, geen dank.

KWALITEITSKRANT HOUDT ZICHZELF BETER SPIEGEL VOOR

Ziezo, na dit stukje geschiedenis kunnen we met zekerheid stellen dat stress al langer dan vandaag gekend is. Al moeten we wel toegeven dat we steeds meer verhalen horen over bijvoorbeeld wanhopige studenten die hun toevlucht nemen tot rilatine. Het blijft wel voorzichtigheid geblazen met al de onheilsberichten over

stress en andere narigheden die ons om de oren vliegen. Het is zaak om vooral niet te gaan veralgemenen en in een opwelling massaal voor betere studeeromstandigheden te gaan betogen. Zo voor het rectoraat, met van die welluidende slogans en toeters en bellen. Tiens, dat daar nog nooit iemand op gekomen is. Maar we dwalen af. Der Spiegel: rots in de branding voor elke goedeïnformeerde homo universalis. Constant op de hoogte. Een van het selecte groepje bladen die aanvankelijk ingelicht werden bij de Wikileaks-onthullingen. Een kwaliteitsblad, kortom. Haha, maak u geen illusies. Ook dergelijke bladen kunnen weleens de mist ingaan, en hun boekje te buiten gaan aan Quatsch, om in het Duitse thema te blijven. Want is dat onderzoek wel relevant in een wereld waar we tenslotte allemaal weleens stress voelen? Ik steek mijn licht op bij **Viola**, een 24-jarige Duitse Erasmusstudente. Die drukt kordaat mijn hoop op een emo-interview de kop in. Nochtans zijn zulke interviews altijd de max voor onze

leescijfers, uiteraard doorspekt met sterke quotes als: "Geef mij alstublieft een Belgisch paspoort, het is niet meer uit te houden bij ons in de Heimat." Helaas zit dat er voor deze editie duidelijk niet in. Viola, die in haar 2de masterjaar Taalen letterkunde met als talen Engels en Nederlands zit, viel uit de lucht toen ze hoorde dat uitgerekend in haar regio, Nordrhein-Westfalen, de stress het hoogst is volgens het onderzoek. "Natuurlijk ervaar je als student weleens stress, maar ikzelf alvast niet in een uitzonderlijk hoge mate. Ik ondervind momenteel zelfs dat we in Vlaanderen nog een stuk méér voor de kiezen krijgen. Dus ik begrijp alle commotie niet zo goed. Nu en dan hoor ik van vrienden uit richtingen als Biochemie en Biotechnologie wel dat ze het knap lastig hebben, maar die zoeken en krijgen in elk geval de nodige hulp. En die vrienden zitten trouwens verspreid over het hele land." Wat er hier zoal uit besloten kan worden? Der Spiegel is een snertblad. Stress is helemaal niet fijn. En Enrique bakte het wel heel erg bruin.

INQUIZITIE

FACULTEIT GENEES- KUNDE EN GEZONDHEIDS- WETENSCHAPPEN

Deze editie wagen de illustere adepten van Asclepius zich aan een rondje algemene kennis. Reikt hun interesse verder dan vieze ziektes en belachelijk hoge honoraria? Kennen zij meer van politiek dan hun rockster-god De Block? Prof Petra De Sutter wilde zich wel aan onze InQuizitie wagen, liefst in ruil voor een pluspuntje omdat ze zo snel had toegezegd. Ze neemt het op tegen Axel De la Marche, voormalig schachtentemmer bij de Vlaamse Geneeskundige Kring (VGK) en stiekem ook een Schamperlid. Niet dat dat in zijn voordeel speelde.

door Selin Bakistanli en Kasper Van Parys

lay-out door Selin Bakistanli

HET GETAL VAN DE WEEK: 36

De nieuwe Gentse Studentenraad (GSSR) is druk bezig met het vullen van haar Dagelijks Bestuur (DB). Ze zijn er bijna. Slechts twee bestuursleden moeten nog verkozen worden, namelijk Sociaal en Intern. Zoals het de GSSR betaamt, worden zo'n verkiezingen streng gereguleerd aangezien de mensen in het DB alle Gentse studenten vertegenwoordigen. Normaliter worden deze functies ingevuld op de Algemene Vergadering (AV), waar naast de 20 stemgerechtigde leden alle Gentse studenten hun input kunnen geven en vragen kunnen stellen aan kandidaat-bestuursleden. Voor de verkiezing van de resterende bestuursfuncties opteerde de Studentengrad er echter voor om een Grote Zuivering te doen en maar een select clubje van slechts 36 AV-leden op de hoogte te brengen en uit te nodigen voor de verkiezingen "AV". Hoe fout en ongepast ook, op het eerste zicht leek er een bepaalde logica te zitten achter de selectie. Bij nader inzicht echter leek het een lukraak gekozen groepje, waarbij zelfs een van de 20 stemgerechtigde leden ontbrak. Deze werd later wel toegevoegd, wat het totaal eigenlijk op 37 brengt. Dit alles gebeurde overigens onder het mom van een "spoedvergadering". Leve transparantie, said no Stalinist ever.

door Olivier Vander Bauwede

cartoon door Paulien van der Wel

Oplossingen:

TiFany/Ivanka Trump en Chelsea
Clinton - Centauro - Bob Dylan
Sint-Helena - Edward Snowden -
Opec - Klaasje, Hanne en Marthe -
Elon Musk - Mosoel - Mars en Rhea
Silvia

Prof Petra De Sutter

Axel De la Marche

Geef de naam van één dochter van Trump en de naam van de dochter van Clinton.

"Daar kan ik al niet op antwoorden ... Geen idee. Charlotte Trump?"

"Ik zou echt één van de dochters van Trump moeten weten ... Neen. En ik wist zelfs niet dat Clinton een dochter had."

Hoe heet het platform waar UGent-studenten hun kalender kunnen raadplegen?

"Studenten ... Daar heb ik weinig mee te maken. Er zijn meerdere platforms zoals Apollo, Minerva ... Ik zou zeggen Athena?"

"Zephyr of zo? Oasis?"

Wie won onlangs de Nobelprijs voor de Literatuur?

"Ah, dat weet ik. Bob Dylan. Eén punt al."

"Bob Dylan."

Op welk eiland is Napoleon gestorven in ballingschap?

"Ik twijfel tussen Elba en Sint-Helena. Ik denk dat het Sint-Helena is."

"Sint-Helena?"

Welke klokkenluider vertolkte Joseph Gordon-Levitt in 2015 in een film van Oliver Stone?

"Da's die man van WikiLeaks zeker? Julian Assange?"

"Quasimodo? Hoeveel films over klokkenluiders zijn er? ... Aaah, zo'n klokkenluider bedoel je!"

Hoe heet de organisatie van olie-exporterende landen?

"Opec."

"Pas."

Hoe heten de nieuwe K3-meisjes?

"Als er iets is waar ik niet in thuis ben, is het dat ganse gedoe rond K3. Josje, Kathleen? Dat zijn de ouderen zeker."

"Fuck K3, echt. Fuck K3 superhard."

Welke rijke Zuid-Afrikaan is de baas van Tesla en Space X?

"Ik denk dat ik hem op Twitter volg. Dat weet ik. Ik kom er niet op."

"Elon Musk?"

Waar is het hoofdkantoor van I.S. in Irak?

"Mosoel?"

"Actua is niet mijn sterkste punt."

Wie zijn de ouders van Remus en Romulus?

"De wolvin? Aeneas? Er zal ergens een godin bij zijn zeker. Shit, dat zit te ver."

"Niet die wolvin. Geen idee."

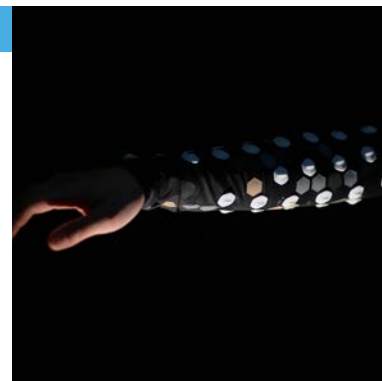
DOOR MAXIM LIPPEVELD

WETENSCHAPSKORT

VOELEN IN VIRTUAL REALITY

Je kan virtual reality tegenwoordig al horen en zien, maar één erg belangrijk zintuig ontbreekt tot nog toe: de tastzin. Daar probeert het bedrijf **Skinterface** met zijn skinsuit verandering in te brengen. De Skinsuit is een pak dat bedekt is met nodes waarin kleine geluidsmo- dules die geluidsgolven veroorzaken, zitten. Deze geluidsgolven creëren dan

de illusie van aanraking. De positie van je lichaam kan bepaald worden met een 3D-camera die markeringen op het pak herkent. Skinterface wil er ook voor zorgen dat interactie tussen mensen in VR mogelijk wordt. Het pak is echter nog niet beschikbaar en volop in ontwikkeling, dus hou je wilde fantasieën nog maar even voor jezelf.

“HEIL”

“JELLY BEANZ”

Met een nieuw online spel van de **Cornell University** in de VS kan je het onderzoek naar de ziekte van Alzheimer helpen. In het spel genaamd 'Stall Catchers' ga je op zoek naar bloedvaten die verstopt zijn in de hersenen van muizen. Verstoppte bloedvaten in de hersenen komen namelijk erg veel voor bij patiënten met alzheimer. Door deze verstopte

NUTTIG GAMEN TEGEN ALZHEIMER

bloedvaten op te sporen probeert men de patiënten te behandelen, vaak met succes. De onderzoekers zijn er echter nog niet in geslaagd het proces van identificatie van deze bloedvaten te automatiseren. Met dit spel kan je de onderzoekers dus een handje toesteken in hun strijd tegen alzheimer. Het spel kan je vinden op stallcatchers.com. Hup hup, analyseren maar!

ZIEKTES UITROEIEN MET CRISPR-CAS9

DNA is enorm complex. Er loopt dan ook af en toe het een en ander fout in de code die bepaalt hoe alles functioneert in een organisme. Het **CRISPR-project** probeert die fouten op te lossen met gene editing. Het aanpassen van je genen dus. Het CRISPR-Cas9 systeem bestaat uit twee moleculen die samen bepaalde foutieve delen van je DNA kunnen wegknippen of laten muteren. Eén molecule duidt aan waar er geknipt moet

worden, de andere voert de aanpassing uit. Easy peasy, lemon squeezy. Zo zijn onderzoekers er onlangs in geslaagd om muizen met sikkelcelanemie, een ziekte veroorzaakt door mutatie van DNA, uit te roeien met CRISPR-Cas9. Er zijn in dat onderzoek ook succesvolle tests gebeurd op menselijke bloedstalen. De toekomst van CRISPR-Cas9 ziet er dan ook groots en veelbelovend uit.

“DNA GONE WRONG”

"RIGHTFULCATQUEEN, IL PUNCH YOU TO DEATH!"

Het nieuwe escapisme in videogames: de meeste jongeren zijn er niet vies van. Het leiden van een virtueel leven naast het werkelijke bestaan blijkt een populaire uitlaatklep. Maar wat zeggen fictieve handelingen over ons als sociale wezens?

DOOR JOLINE VERMEULEN

Brand stichten, het spel pauzeren, de deur deleten of doodleuk de zwemladder weghalen. Je hebt je Sims in de val gelokt. Ze schreeuwen om hulp tot Magere Hein verschijnt en jouw tuin een paar grafstenen rijker is. Geef toe, met veel leedvermaak begingen we allen wel eens zo'n misdaad. Dergelijk virtueel gedrag leidt echter tot vragen over de reële mens. Om die reden werden de laatste jaren meerdere games gebruikt en gecreëerd voor sociale experimenten. Een klein overzicht.

ROBLOX

'Roblox' stelt een kindvriendelijke virtual reality voor. Als blokvormige avatar heb je de keuze uit tal van games waar je met andere spelers over kan praten in de chatroom. Op basis van dit contact voerden enkele YouTubers experimenten uit. Zij creëerden onder meer zwervers, nerds en moslims om te observeren hoe spelers op hen zouden reageren. Zo bleek dat nerds maar weinig kans maken op een online date en

de meeste
spelers graag

vriendschappen met moslims sluiten. Helaas is virtuele agressie echter ook een feit; ik was reeds ooggetuige. Nadat ik, LostBombIII, me in Roblox High School naar mijn ICT-les haastte, zag ik drie spelers vechten om een ordinaire zitplaats: "Il punch you to death. Now move."

DAYZ

Een meer volwassen virtual reality vind je in 'DayZ', een online game met overleving als ultiem doel. Hierbij moet elke speler zijn menselijke behoeftes zien te vervullen, en dat terwijl de middelen beperkt zijn. Een sociaal experiment

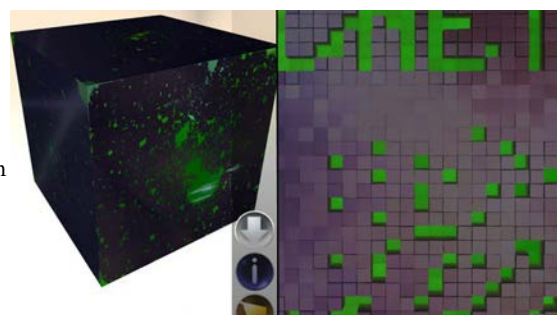
op zich, dus. De competitieve strijd leidt onvermijdelijk tot vijandigheid met vele moorden als resultaat. Daarentegen worden er ook pacifistische bewegingen opgericht, zoals de Rescue Force Community, die bestaat uit spelers die hun leven riskeren voor dat van een ander. Cute. Doordat in DayZ's maatschappij een moord niet bestraft wordt en liefdadigheid niet beloond, hangt alles af van de morele ingesteldheid van de spelers.

TWITCH PLAYS POKÉMON

In 'Pokémon Red', de eerste generatie van Twitch Plays Pokémon, stichtten de spelers een pseudonatie met eigen regels. Het spel werd als sociaal experiment gelanceerd en kon via 7 types commands door meerdere gamers tegelijk worden gespeeld. Elk van de commands die in de chatroom verscheen, werd door Ash uitgevoerd. Toen tienduizenden bevelen elkaar tegenspraken liep de stakker weleens zes uur lang tegen dezelfde muur aan. Zo kon het niet verder. Uiteindelijk vonden de spelers een oplossing: voortaan zou er over een bevel gestemd worden als het spel vastliep. Zo ontstond door samenwerking een anarchie met een democratisch kantje en werd het spel in 16 dagen uitgespeeld.

CURIOSITY - WHAT'S INSIDE THE CUBE?

Nog een voorbeeld van het ultieme team work is het spel 'Curiosity', een sociaal experiment dat opgezet werd om, zoals de titel impliceert, onze nieuwsgierigheid te testen. Door muisklikken moesten de spelers kubusjes die deeltjes waren van een grotere kubus, een voor

een vernietigen om zo het midden te bereiken. Daar zou immers zichtbaar worden wat voor verrassing zich toch in die reuzekubus bevond. Wij zijn allemaal curieuze neuzen, en enkel daarom doorworstelen spelers dit doodsaaie spel.

RECL-AMEN

“What you call love was invented by guys like me ... to sell nylons.” Don Draper, de reclamebaas uit *Mad Men* verwoordt zeer treffend wat vandaag nog steeds relevant is. Reclameboys komen met alles weg. Blijkbaar hebben vooral jonge mensen het daar moeilijk mee.

DOOR NICOLAS VAN LAERE, LIESELOT LE COMTE

KINDERSPEL

Nieuw onderzoek heeft aangetoond dat kinderen tussen zeven en twaalf jaar oude nieuwe vormen van reclame vaak niet herkennen. Het gaat over de reclamevormen die gepersonaliseerd, interactief en entertainend zijn, waardoor het positieve gevoel dat de kinderen bij bijvoorbeeld de app waarmee ze aan het spelen zijn krijgen, spontaan wordt overgedragen naar het merk, de game of de organisatie waar reclame voor gemaakt wordt. Daarom hebben Vlaamse wetenschappers van UGent, VUB, UA en KU Leuven het **AdLit-project** opgestart. AdLit staat voor ‘advertising literacy’ of in het Nederlands ‘reclamewijsheid’.

Reclamewijsheid is belangrijk, omdat kinderen reclame moeten herkennen en moeten begrijpen wat de intentie is van reclame en bewust leren nadenken over advertenties. Kinderen herkennen het beste spotjes op tv als reclame, maar advergames zijn het moeilijkste te herkennen. Wanneer kinderen niet beseffen dat ze naar reclame aan het kijken zijn, zullen ze impulsief koopgedrag vertonen (herkenbaar), en dus veel zagen bij de ouders (waarom willen mensen kinderen?).

Hoe pakt het AdLitproject dit specifiek aan, vraagt u? Onder andere hebben ze samen met **Mediawijs** een game ontwikkeld om kinderen meer reclamewijs te maken. Je kiest je personage, je locatie, en dan kan je een minigame kiezen. Een van de

minigames bestaat eruit je eigen reclamecampagne te maken. Hier sprongen wij, creatievelingen natuurlijk meteen op. We ontworpen een zeer innovatieve inspirerende reclamecampagne voor ons product ‘Poesjeshoedje’, met als slogan: “Een hoedje voor jouw poesje, miauwzers.” We zijn zeer origineel en hebben hier heel veel tijd in gestoken. Vanaf nu te koop op www.poeszemillennookhoedjes.be voor €49,99. Het spel helpt omdat je bewust moet kiezen voor welke doelgroep je je reclamecampagne maakt en welke strategieën je gebruikt om je product aan deze doelgroep te verkopen. Ons product is gericht op gepensioneerden, aangezien deze subpopulatie de meeste poesjes binnen onze bevolking hebben. En zeker die poesjes hebben het meeste nood aan hoedjes. Hier zit veel research achter.

SEX SELLS, BABY

Om te begrijpen hoe reclame ons koopgedrag kan beïnvloeden, moeten we kijken naar de sociale psychologie. Hoe reageert je brein wanneer je naar een advertentie kijkt? Dat gebeurt op drie verschillende manieren: je hebt je emotionele reactie (de affectieve component), de rationele reactie (de cognitieve component) en uiteindelijk je manier van waarnemen en of je al dan niet actie zal willen ondernemen (de gedragscomponent). De emotionele reactie kan bijvoorbeeld opwindend zijn wanneer je een halfnaakte deerne bij een auto ziet staan. De rationele reactie kan zijn: deze auto is snel (ik weet niets over auto’s). De gedragscomponent kan inhouden of jij als persoon al dan niet autorijden leuk vindt. Ik haat autorijden, dus mij doen

autoreclamecampagnes niets. Ik zie auto's veeleer als bewegende doodskisten. Ik heb een heel angstig bestaan. Maar mijn papa is wel fan van auto's, dus voor hem zou zo'n campagne wel werken. Kuddeschaap.

Natuurlijk weten bedrijven perfect hoe ze moeten inspelen op deze verschillende componenten. De meeste campagnes spelen dan ook in op de emotionele reactie. Voedsel en drank zullen gevoelens van geluk, groepsgevoel en familieband proberen uit te lokken (ja, fuck jullie Joyvalle) aangezien we eten en drinken associëren met het sociale leven en ontspanning. Reclamecampagnes voor parfum en andere schoonheidsproducten proberen vaak een lustgevoel uit te lokken, omdat jezelf opmaken geassocieerd wordt met seks en liefde.

De cognitieve component is moeilijker te beïnvloeden - no surprise, mensen denken niet graag na. De campagne moet de consument laten inzien dat hij of zij dit product nodig heeft en dat het product een impact zal hebben op het dagelijkse leven, en dit aan de hand van goede argumenten. Saai. Denk maar eens aan reclames voor tandpasta: waar spelen zij op in? Kwaliteit, goedgekeurd door tandartsen ... En wij vallen daar allemaal voor. Ik gebruik ook Oral-B omdat 98% van de tandartsen Oral-B verkiest. Ik ben ook een kuddeschaap. Het was een moeilijk proces, maar eindelijk durf ik het toe te geven. Eindelijk kan ik mezelf zijn. Mèèèèèèh. We moeten toegeven: multimiljonairs zijn slimmer dan wij. Behalve Trump. Fuck die kerel. We werden allemaal ooit al beïnvloed door reclame. Zelfkennis is het begin van alle reclamewijsheid, zeggen ze wel eens. Wie 'ze' zijn, weet ik niet, maar dat doet er niet toe. En sommige reclamecampagnes zijn ook gewoon echt de shit. Hoe maakt u het? Met Gamma? Neen, met doorzettingsvermogen en een gezonde portie vals zelfvertrouwen.

SUCCÈS DE SCANDALE

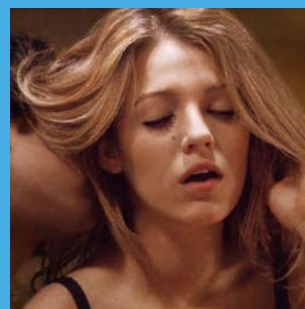
"The only thing worse than being talked about, is not being talked about." Niet alleen hipsters kunnen nog wat leren van de briljante ironie van Oscar Wilde: meer dan één gladder reclamejongen heeft de leuze op z'n toiletdeur hangen ter vervanging van het pornografische blootblaadje. Dat de boutade 'Slechte reclame bestaat niet' een grote kern van waarheid bevat, bewijzen deze voorbeelden.

Manet: de kans is vrij klein dat we de naam Manet zouden kennen mocht zijn 'Déjeuner sur l'herbe' in 1865 wel aanvaard zijn door de prestigieuze Parijse Salon. De jury vond het schilderij met daarop een naakte dame tussen heren in pak - een niet mis te verstane verwijzing naar de seksuele escapades van de beau monde - een ramp voor de goede zeden. Manet richtte dan maar doodleuk aan de overkant van de straat zijn eigen Salon des Refusés op. Gevolg: heel Parijs kwam kijken naar de artistieke peepshow en het jaar daarop hoopten kunstenaars geweigerd te worden door de Académie, om zo meer publiciteit te krijgen.

Dovy Keukens: Afgezien van die proffen uit heimwee naar hun eigen studententijd die Schamper lezen, is de kans vrij klein dat je al eens een keuken kocht. Toch ken je ongetwijfeld één keukenmerk: Dovy. De reclamespot met in de hoofdrol een West-Vlaming die probeert Algemeen Nederlands te praten en en passant de taal van Molière verkracht is zo tenenkruellend slecht, dat het aanleiding gaf voor heel wat parodieën. Die van Jeroen Meus is trouwens een aanrader. Gevolg: Dovy is wereldberoemd in België.

Gossip Girl: "Ladies you can give your tiny brains a rest. Once again the world has proven that anything you can do, I can do better", dixit Blair Waldorf, onze grootste bron van inspiratie sinds 2007. Amerikaanse ouders waren minder opgezet met de exploten van de steenrijke New Yorkse tieners die als losgeslagen projectielen zuipen, seksen en wraakplannen smeden. Op internetfora en in recensies regende het beledigingen en verontwaardigde reacties. De pr-afdeling van Gossip Girl bleef er siberisch koud bij en plaatste commentaren als 'every parent's nightmare' en 'a nasty piece of work' doodleuk als slogan boven de expliciete campagneposters. Gevolg: een volledige generatie verpest. Millenials zijn niet voor niets hedonistische aandachtshoeren.

DE AARDE OP UW KOT

HOE EEN ECOSYSTEEM IN ELKAAR ZIT

Ook graag plantjes op kot, maar genoeg van deze elke keer water te moeten geven? Laat u zelfs een cactus verschrompelen? Wij hebben de oplossing. Terug van weggeweest, uw eigen ecosysteem op kot!

DOOR SUZANNE GROOTVELD, NICOLAS VAN LAERE
FOTO DOOR SUZANNE GROOTVELD

In de wereld om ons heen werken organismen en hun omgeving samen en vormen een geheel. De grootte van een ecosysteem is afhankelijk van verschillende factoren: geografie, abiotische kenmerken, verstoring en ga zo maar door. Maar een ecosysteem met de grootte van een pot of bokaal? Het kan, zo is er het bewijs

van een ecosysteem-in-pot dat al vanaf 1960 bestaat en die is still going strong.

EEN GEHEEL VAN DIEREN EN PLANTEN

Kunnen wij dat ook? Ja, natuurlijk kunnen wij dat ook. Aangezien wij de financiële

situatie van de gemiddelde student maar al te goed kennen zullen wij u niet lastig vallen met kiezels uit de dierenwinkel, die van het Citadel zijn voor ons goed genoeg. Paraat met een kopje en een bokaal beginnen wij bij de speeltuin aan het Citadel. We scheppen hier zand - pas vooral heel goed op voor hondendrollen - gevolgd door een laag bladeren en we eindigen met een laag aarde. Bij dezen is de basis van het ecosysteem gelegd. Nu is het tijd voor wat plantjes. Pluk u zelf een paar mooie scheutjes en negeer vooral de rare blikken van voorbijgangers. Als laatste kunt u ervoor kiezen een paar huisdieren te houden, wij hebben gekozen voor twee redactiespinnen en een pissebed. Smijt er een glas water bij, sluit het geheel af en klaar is het eigen ecosysteem. (Voor een meer gedetailleerd stappenplan verwijst ik naar de volgende bladzijde).

IN RELATIE MET DE OMGEVING

Wij kiezen ervoor om een gesloten ecosysteem na te bootsen, al is dit theoretisch onmogelijk. De aarde is namelijk het enige afgesloten ecosysteem en zelfs de aarde speelt vals (denk bijvoorbeeld aan meteorieten). Maar voor nu denken we daar even niet aan, ook in de wetenschap worden er assumpties genomen om theorieën kracht bij te staan,

dus de assumptie is hier dat wij een gesloten ecosysteem hebben in onze bokaal. Enige dat van buiten de bokaal komt is het licht, logischerwijs. Hoe gaat ons ecosysteem dan precies in z'n werk? Ecosystemen staan bekend om hun recyclerend vermogen. Hierbij worden energie en materie tussen organismen en hun milieu uitgewisseld. Plantjes gebruiken bijvoorbeeld koolstofdioxide en geven zuurstof af, andere organismen (zoals wij!) gebruiken dan weer die zuurstof en ademen koolstofdioxide uit, u kent het fenomeen wel. Dit proces van recycling is wat we in ons ecosysteem zullen proberen na te bootsen.

“We zijn hier geen dierenbeulen”

Let wel op met de keuze van huisdieren: niet elk beest zal het namelijk appreciëren dat het in een afgesloten milieu terecht komt en we zijn hier geen dierenbeulen. Kies voor een leuk spinnetje, een wormpje of een krekeltje, deze helpen het ecosysteem intact te houden. Veel interessanter dan een vis op kot.

DE VERHOUDING VAN DE TWEE

“Hoe het afgelopen is met ons eigen ecosysteem?”, hoor ik u vragen. Het positieve nieuws is dat de plantjes na een week nog leven en zelfs wat gegroeid zijn. Ook is het duidelijk dat er inmiddels nieuwe plantjes de aarde uit schieten. Het is nog wachten op een klavertje vier. Onze huisdieren zijn, en het is met pijn in ons hart, nergens meer te vinden. We waren hier na een week redelijk aan ze gehecht geraakt (zeker na het verliezen van de redactievissen deze zomer). We hopen dat ze ergens een mooi huisje hebben opgezet daar waar we ze niet kunnen vinden. Waar dat precies is, weet ik niet.

HOE MAAKT U ZELF ZO EEN WONDERBAARLIJK LEUK ECOSYSTEEM VOOR OP KOT?

Heeft u na het lezen van het artikel ook visioenen van uw eigen ecosysteem in een fles? In de hoek van de kamer of op de vensterbank, de mogelijkheden zijn oneindig. Wij begrijpen uw drang naar een beetje natuur en helpen een (groen) handje mee!

STAP 1 Kom uw bed uit, verlaat snel de les of stop simpelweg met datgene waarmee u bezig was. Het is tijd om de handen uit de mouwen te steken en creatief te wezen. Creatief met ecosystemen, dolle pret gegarandeerd. Negeer de afkeurende blikken van uw eeuwig chagrijnige kotgenoten, laat ze maar van hun Aiki noodles vreten: u maakt tenminste iets van het leven.

STAP 2 Koop van uw laatste weekgeld een glazen, afsluitbare pot. Uw eigen ecosysteem is veel meer waard dan dat laatste pintje op café.

STAP 3 Het is tijd om het ecosysteem op te bouwen! De onderste laag bestaat uit kiezels of zand, we doen niet te moeilijk. Het stukje groen achter uw kot leent zich perfect als bron voor het ecosysteem.

STAP 4 Als u er echt helemaal voor wil gaan, kan u een stukje geactiveerd houtskool toevoegen aan het ecosysteem. Als u geen idee hebt wat dat is: geen zorgen, wij weten het ook niet. Deze stap is dan ook optioneel.

STAP 5 Vervolgens ga je op zoek naar leuke plantjes. Trek er een paar van tussen de stoeptegels. Een mosje mag er ook wel bij.

STAP 6 Tijd om het ecosysteem water te geven! Ongeveer een kopje zal genoeg zijn.

STAP 7 Als die klootzak van een kotbaas u geen huisdieren toestaat, kan u enkele spinnen, pissebedden, wormen of slakken aan uw ecosysteem toevoegen. Pret gegarandeerd.

STAP 8 Nu alle maatregelen getroffen zijn kunt u het ecosysteem afsluiten. Wat duct tape heeft nog niemand iets verkeerd gedaan, en klaar is kees! Uw persoonlijke en helemaal zelfgemaakte ecosysteem is klaar. Uw ouders hebben dan eindelijk toch een reden om trots te zijn!

WAANWERELDEN

HALLUCINEREN IN MUSEUM GUISLAIN

DOOR NICOLAS VAN LAERE, LAURA MASSA

FOTO'S DOOR MARTHE THIJIS

Voor hun dertigjarige bestaan werkt Museum Guislain eens niet rond een vast thema. In de plaats laten ze vijf kamers en personages onderling oscilleren. Met een tasje gitzwarte koffie ontdekten we hun individuele werelden.

UN AUTRE MONDE

Eén figuur is zowat het brandpunt van de tentoonstelling: **JJ. Grandville**, een 19e-eeuwse karikaturist afkomstig uit Nancy. Het boek 'Un Autre Monde' waarvoor hij de illustraties verzorgde, leende ook de naam tot deze tentoonstelling. "Na de censuur die hem van de staat rond 1830 werd opgelegd is hij wat verdokener te werk gegaan", licht onze gids **Yoon Hee Lamot** toe. "Maar de aandachtige lezer kan zeker nog referenties vinden. En inderdaad: op het eerste gezicht hebben we te maken met de klassiek aandoende prenten uit feuilletons, maar schijn bedriegt: deze fraai geïnkte vormen geven en masse rabiate kritiek op de 19-eeuwse maatschappij. Het plebs wordt slechts zo groot als een duim afgebeeld, de bourgeoisie boomlang. De middenklasse begint meer op het voorplan te treden, en de aristocratie voelt zich daardoor bedreigd. De opkomst van de stoomtrein en vooral de

massamedia overrompelen het landelijke Franse leven. De nieuwe technologie verscherpt daarbij het onderscheid tussen de standen. "Onderdrukking is omnipresent, denk maar aan de kolonisatie. Grandville speelt in Un Autre Monde op al die zaken in", vertelt Lamot.

INNUENDO

Typerend zijn ook de menselijke gedaantes met dierenkoppen, geheel volgens de pseudowetenschappelijke trend van de fysiognomie. Die heropgerakelde antieke theorie stelde dat je aan de bouw van het gelaat kon afleiden hoe iemands karakter is. Ook liefhebbers van surrealisme komen bij Grandville aan hun trekken. Metamorfosen en droomlogica nemen het voortouw. Grandville lijkt zelfs een voorloper te zijn van het broekventje dat Freud nog moest worden, zoals Lamot het ook verwoordt: "Hij was eigenlijk een soort proto-surrealist die reeds speelde met de idee van het onderbewuste." Maar onze gids nuanceert: "De associatieve logica is volgens mij meer bedacht, dan wat de surrealisten wilden. Die wilden alles veel losser, zonder theorie, creëren." Op persoonlijk vlak had de moedige tekenaar minder geluk: zijn zonen stierven bij bosjes, en hijzelf moest ook voor een korte periode geïnterneerd worden. Fun fact: wij denken dat hij wel vereerd zou zijn dat hij nu zowel op

de voor-als achterkant van het album 'Inuendo' van Queen prijkt. Maatschappijkritiek is van alle tijden, *quoi*.

"Mesmer was een beetje een attractie"

MESMERIZE

Kunnen vliegen, het is een eeuwige droom van de (gestoorde) mens. Ook die van **Gustav Mesmer**. Mesmer spendeerde zijn hele leven opgesloten in de psychiatrie, gediagnosticeerd als schizofreen. Daar ontstond zijn obsessie om vliegtoestellen te maken - na enkele ontsnapingspogingen, de symboliek is niet ver te zoeken. Niet dat de toestellen ooit van de grond gingen (net als onze Gustav zelf, vermoeden we), maar de tekeningen en constructies bevatten een magische kwaliteit, waardoor Mesmer in de kunstwereld gevierd wordt. Zelf geloofde hij steevast dat zijn vliegfetsen, helikopterpakken en schoenen met springveren

CHATTEN MET JE DODE OMA

Verderop in dit rareitenkabinet vinden we **Jean Perdrizet**. De Fransman was naast losgelagen *burgie* ook een outsider-kunstenaar die zich bezighield met het ontwerpen van raketten en van machines om met geesten te communiceren. Denk aan de typische Ouja-borden, maar dan verrijkt met een oneindige complexiteit en fantasie. Het is snel duidelijk dat de man een eigen universum met kleuren-codes en een eigen nieuwe taal nodig had als houvast, en niet alleen als fantasma. Zo was hij er heilig van overtuigd dat zijn uitvindingen daadwerkelijk functioneerden. Hij stuurde bijvoorbeeld ooit een ontwerp van een raket op naar de NASA, die een zeer vriendelijke brief van ontvangst hebben teruggestuurd. *"Your contribution will be considered, and if it is found to have useful application we shall write to you further."* Lief hoor, van die NASA. Hem een beetje in de waan laten. Bourgeoisie. De werken die tentoon-

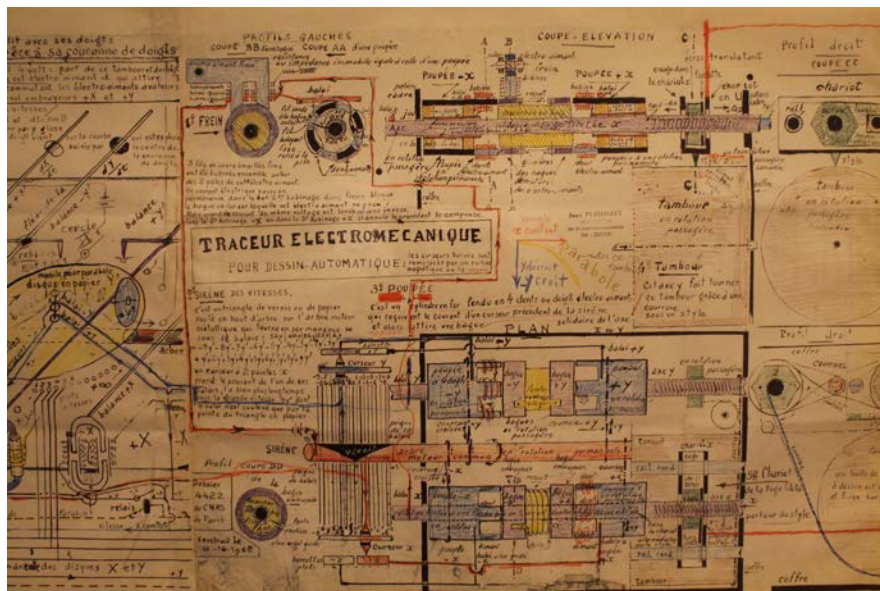
gesteld worden, zijn een samenstelling van hectische technische tekeningen met zijn eigen commentaar erbij. Zo zien we "Machine à écrire avec l'au-delà", een uitgebreide tekening waarin Perdrizet een AZERTY-toetsenbord voor de doden heeft gemaakt. Want een alfabet is ook maar saai. Prachtig om te zien hoeveel tijd en denkwerk in deze ontwerpen om te communiceren met de dood gaan. Volgens de gids had hij dat echt nodig: "Perdrizet was een zeer eenzame mens." In zijn tekeningen zien we de verwoede poging om toch te kunnen communiceren. Daarnaast is het leuk om te weten dat hij ook echte 'believers' had. De Marc Peeters-en zijn ook van alle tijden.

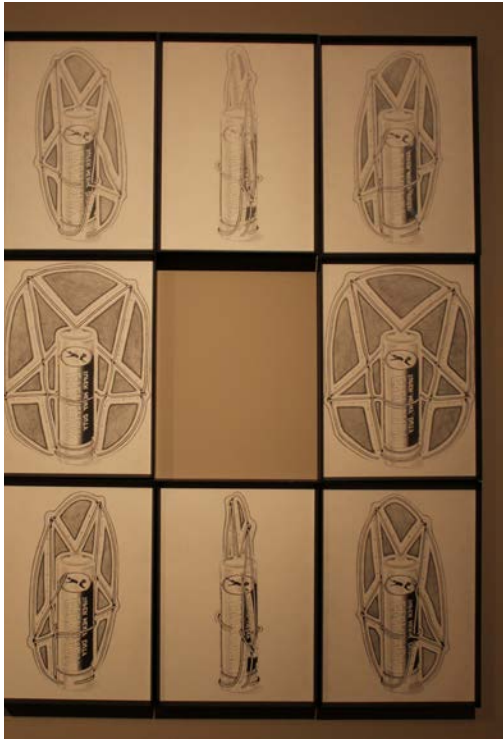
STRANGER THINGS

De jongste kunstenaar die tentoongesteld wordt, heet **Matthew Kneebone**. De focus van zijn werk ligt bij het

gingen werken, waardoor ook al zijn uitvindingen door hem uitgetest werden. "Tegen het einde van zijn leven werd hij zowaar een attractie: Op zon- en feestdagen wisten de buurtbewoners dat Mesmer in de heuvels zat om zijn uitvindingen te laten opstijgen." Cutie. Uiteindelijk kreeg hij de erkenning die hij verdient, en kon hij voor zijn dood toch nog een grote tentoonstelling organiseren. Naast alle interneringen kon Mesmer ook putten uit een moeilijke jeugd als bron van creatieve inspiratie. Als kind had hij namelijk enkele keeloperaties moeten ondergaan, waardoor hij moeite had met spreken. Hij vond dan maar een spreekmachine uit, waarbij iedere letter correspondeert met een geluidje. Naast algemene schattigaard, was hij ook nog eens filantropisch ingesteld. Zo had hij een carpoosysteem bedacht, en ook een auto ontworpen met een extra veiligheidsband zodat de impact bij ongevallen minder zwaar zou zijn. *Eat that, Google.*

"Het experiment werkte beter met alcohol"

paranormale: aura's en mensen die geloven dat ze zodanig elektrisch geladen zijn dat ze electronica kunnen beïnvloeden. Een fenomeen dat trouwens ook bij 'ghost hunting' gebruikt wordt. Vele mensen geloven dat helderzienden en paranormaal begaafde mensen electronica afstoten. Gaat jouw iPhone vaak kapot? Proficiat, u kan communiceren met de doden! Of u laat hem gewoon te veel vallen wanneer u dronken naar uw ex aan het sms'en bent dat u nog steeds van hem/haar houdt. In beide gevallen heeft u psychologische hulp nodig. Het werk van Kneebone is een combinatie van zwart-wittekeningen, gaande van satanische batterijen tot het verband tussen computer- en biologische virussen -- een vergelijking (technologie vs. biologie) die wel vaker terugkeert in het werk van Kneebone. Ook hangen er in dezelfde zaal opnames van Sigmar Polke, die probeerde om aura's te fotograferen met behulp van radiologische straling.

PARABOOZEN

Tot slot wordt ook nog een stukje geschiedenis van de psychiatrie tentoongesteld met **Gerard Heymans**. De Nederlander probeerde vanuit zijn woonkamer op een wetenschappelijke manier déjà vu's, telepatie en woordvervreemding te verklaren. "Hij voelde zich altijd aangetrokken tot het occulte, maar vond het vooral interessant om de fenomenen te ontcrachten", vertelt Lamot. Met de hulp van enquêtes trachtte hij te achterhalen hoe deze mysterieuze fenomenen konden ontstaan. Zijn vrouw was daarbij het voornaamste proefkonijn. We voelen een diepe 'ocharm' in ons weke gestel opborrelen. Enquêtes allemaal goed en wel, maar zijn eigen creaties zien er verdacht pijnlijk uit. Of misschien heet dat kinky te zijn. Alleszins: Heymans ontdekte dat de hoogste vorm van vervreemding depersonalisatie is: de realiteit komt dan in niets meer voor zoals ze is. Om zich te professionaliseren kreeg

hij uiteindelijk van de universiteit toch een plekje, maar het is maar de vraag of hij daar eigenlijk thuishoorde. "Douwe Draaisma heeft in 1990 zijn testen opnieuw gedaan, en daaruit bleken bepaalde zaken wel te kloppen, zoals bijvoorbeeld het feit dat déjà vu's vaker voorkomen dan depersonalisaties, maar het merendeel bijvoorbeeld over karaktertrekken bleek toch niet wetenschappelijk te zijn. Het was een begin van onderzoek, maar het heeft ons niet echt veel geleerd." Toch wil de gids geenszins zijn intelligentie onderschatten. Ook zeer interessant vindt ze zijn telepatie-onderzoek. "Heymans vond maar één proefpersoon waarmee hij echt goed kon werken. De test werkte simpel met een getal dat je moest raden van de ander. In 30%-40% van de gevallen lukte het. Wat opvallend was, is dat het beter werkte met alcohol - tot 67%. Hoe meer je verdwaasd bent, hoe gemakkelijker dus." We knikken begrijpend. Parapsychologie, *it must be fun!*

BREAKING BAD: THE NETFLIX EDITION

Zit jij ook te veel achter je computer? Kan jij niet stoppen met kijken naar 'Game of Thrones', 'True Detective' en 'House of Cards'? Series kijken lijkt wel de nieuwste designerdrug. Waarom is het zo verslavend?

DOOR NICOLAS VAN LAERE

Bingewatching: leuk, tot het een probleem wordt voor jou en je familie. Denk maar eens aan je wenende moeder volgende keer dat je 'Stranger Things' in een keer uitkijkt. Bingewatchen is schadelijk voor jou en je omgeving. Bel naar 0800-BINGE, en praat erover. Maar waarom doen we het dan? Vanwaar die 'allez dan, nog eentje'-attitude, terwijl we de volgende dag een belangrijke presentatie moeten geven? En hoe kunnen we zelfcontrole ontwikkelen?

BINGEWATCHEN DOE JE MET VERSTAND

Er is een nieuwe soort consument in het land. Een consument die de traditionele televisie zeer bang maakt. Een consument die ervoor zorgt dat veel programma's van VTM en Canvas ook online te zien zijn.

De 'Bingewatcher', de 'Couch Potato', de 'Netflixxer'. Het is een ontwikkeling die zich razendsnel gemanifesteerd heeft en waaraan we niet meer kunnen ontsnappen. Sinds wanneer zijn series de nieuwe alcohol? De neurobiologie probeert er een verklaring aan te koppelen. Neuro-econoom (geen idee dat die combinatie bestond) Paul Zak zocht als een van de eersten uit wat het effect van

"Sinds wanneer zijn series de nieuwe alcohol?"

een emotionele verhaallijn heeft op de hersenen. Hij liet aan enkele proefpersonen een filmpje zien over een jongen

met terminale kanker en hij merkte dat achteraf een verhoging van zowel het stresshormoon cortisol als oxytocine, een hormoon dat onder andere te maken heeft met empathie, plaatsvond in de hersenen. Na het verlaten van de zaal kregen de proefpersonen de kans om geld te doneren voor een goed doel. Diegenen met de hoogste cortisol- en oxytocine-waarden bleken meer geneigd om geld te doneren. Dat heeft aangetoond dat we ook een empathische connectie kunnen hebben met fictionele verhalen.

HOUDEN VAN HATEN

Ons brein is geconditioneerd om te reageren op nieuwe prikkels in onze omgeving. Wanneer de televisie dus aanstaat, zijn we meteen geneigd om

onze aandacht erop te vestigen. Dat is evolutionair bepaald, opdat we snel onze prooi kunnen spotten. Voor ons zeer onproductief dus. Behalve als je je target van de avond wil spotten in je favoriet Overpoortcafé. Of vogels spotten, ook een toffe bezigheid. Normaal neemt deze aandacht snel terug af, maar omdat er binnen televisieprogramma's een constante opeenvolging van lichtflitsen, andere camerahoeken etc. is, blijft onze aandacht iedere keer opnieuw op het scherm gericht. Na ongeveer een half uurtje kijken naar de avonturen van Daenerys en haar draakjes heeft je hersenactiviteit een shift gemaakt van het logische deel naar het eerder emotionele deel, waarna er opiaten zoals endorfines worden vrijgesteld. Deze zorgen voor een gevoel van rust en tevredenheid. De endorfines vormen ook de basis van 'verslaving' aan bingewatchen, aangezien opiaten bij de meeste verslavende gedragingen wel een rol spelen. Je hersenen zijn op dit moment in een soort van primitieve staat, waarin je hersenactiviteit gereduceerd is tot een minimum. Dat heet ook wel automatische aandachttrichting.

Deze vorm van aandacht wordt nadien afgewisseld door gecontroleerde aandacht, die iets meer hersenactiviteit vereist. Dat gebeurt tijdens de interessantere en spannendere scenes. Zowel haat als liefde zorgen ervoor dat je geboeid blijft. De amygdala in het brein lokt deze beide emoties uit. Geef maar toe, Game of Thrones was beter toen Joffrey er nog was. Je wou hem zien sterven, maar dat maakt je gewoon een sadistische

"Niet alle series zijn 'bingeable'"

zak. Net als hem. Schattig. Koppel van het jaar. Lezertje+Joffrey4EVA. Wanneer je er uiteindelijk in slaagt om de televisie toch uit te schakelen, is er een plotse daling in de hoeveelheid positieve hormonen, waardoor je een gevoel van leegte en verdriet, gecombineerd met een verlies van energie voelt. Afkicken, zo wordt dat ook wel genoemd. Laat het los, oké, Joffrey is dood! Het heeft ons allemaal gekwetst, maar laat het los! Het is tijd om je leven te herpakken, weer met wat levenslust leren opstaan. Ik weet dat je het kan, liefste lezer. Je ziet hem en zijn sm-neigingen terug in de hel. Maar nu moet je verder. Wat een studie uit **Syracuse University** wel heeft aangetoond, is dat het bingewatchen van een serie geen effect heeft op hoe de serie ontvangen wordt. Een slechte serie blijft dus een slechte serie, ook als je alles na elkaar bekijkt. Op zich geen verrassing. Dezelfde studie toonde wel aan dat je volledig onderdompelen in een serie dezelfde voldoening geeft als andere vormen van escapisme, ook daarom valt het effect te vergelijken met drugs en alcohol, en spreekt men al snel van 'verslavend gedrag'. Niet alle series zijn echter bingeable. Sommige series – die met een iets zwaardere verhaallijn – hebben wat tijd nodig om te verteren. Het aspect

'ontsnappen uit realiteit' moet aanwezig zijn om een serie binge-worthy te maken.

BINGING DOODT

Je kan je wel inbeelden dat bingewatching niet goed is voor je gezondheid. Ten eerste heb je het probleem van te lang stilzitten. Dat kan leiden tot verscheidene gezondheidsproblemen waaronder diabetes en hartziekten. Soms eens recht staan en stretchen kan al helpen. Daarnaast kan het leiden tot antisociaal gedrag. Heb jij ooit al een afspraakje afgezegd om toch maar die volgende aflevering te kijken? Jij verschrikkelijk mens. Dit is het toonbeeld van verslaving. Het kan ook anders: kom samen om naar series te kijken. Drink er een glaasje bij. Praat over je crush op een van de personages. Drink er nog een glaasje bij. Ah nee, dat is een andere soort verslaving. Mijn excuses. Nog een tragisch gevolg van te vaak en te lang naar een bepaalde serie kijken, is dat je minder kan genieten van diezelfde serie. Dat komt door een fenomeen dat hedonistische adaptatie heet. De naam verklaart het al: we wennen aan ons eigen hedonisme. Net als wanneer je eindelijk die nieuwe iPhone koopt na een jaar sparen, en twee weken later ermee smijt alsof het een tennisbal is. Ook het genot van anticipatie is afwezig. Wij houden wel van een beetje teasen. Knipoog.

HOMELESS MOVIES/IN DE STAD

EXPO U heeft zich misschien al afgevraagd wat die zonderlinge kartonnen dozen sinds 15 oktober staan te doen in de stad? Het zijn niets minder dan de filmcabines van **HOMELESS MOVIES**. Zes kortfilms van zes jonge creatieve filmtalenten worden op, u raadt het nooit, zes verschillende locaties getoond in Gent. Op aanvraag van het Huis van Alijn construeerden de kunstenaars een kortfilm uit de collectie van *home movies* uit het museum. Sluit jezelf voor een aantal minuten af van de chaos in de stad en geniet van al dat (gratis!) beeldmateriaal. Een ode aan de home movies op hoogst originele wijze. Nog tot 1/12 in de stad en tot 15/01/17 in de binnentuin van het Huis van Alijn.

DUBBELBLOED

4 november, bij De Vieze Gasten 20u30

PODIUM Welbekende deejay en producer **Merdan Taplak** is erin geslaagd om zowel zijn grote passie voor muziek als zijn culturele achtergronden te laten samensmelten in een muzikale vertelling. Een Belgische moeder, een Turkse vader, de fascinatie sinds jongs af aan voor Turkije en de Turkse muziektraditie, het is allemaal terug te vinden in de muziek- en verteltheatervoorstelling van het Antwerpse muzikalent. En dat alles onder begeleiding van live muziek. Bovendien vindt de voorstelling plaats in één van de gezelligste, multiculturele buurten in het Gentse: de Brugse Poort. Een meer passende locatie voor deze voorstelling bestaat er gewoonweg niet.

NIGHT OF THE HORROR

31 oktober 20u30, Kaskcinema

FILM Geen zin in enkele naargeestige *trick-or-treat*fanaten aan je deur op Halloween? **Kaskcinema** biedt het perfecte alternatief aan, namelijk driemaal pure horror in de cinemazaal. Naast de klassieker *'The Exorcist'* staan nog twee andere bloederige filmparletjes op het programma. Enerzijds de Zuid-Koreaanse *'Train to Busan'* waarin zombies de bovenhand nemen in een trein en anderzijds de Amerikaanse *'We Are Still Here'* vol rondartelende geesten in een huis gesitueerd ten midden van een verlaten dorp. Het is slechts 7 euro om een levenslang trauma op te lopen en dat is waarlijk een buitenkansje. *What an excellent day for an exorcism.*

GENT BOUEMENT

4, 5, 6 november Campo Nieuwpoort, Campo Victoria en Vooruit

FESTIVAL Vier november gaat de derde editie van **Gent Bouement** van start. Een festival dat tracht zoveel mogelijk Gents danstalent samen te brengen. Hedendaagse dans in combinatie met live muziek, film en architectuur en dat drie dagen lang. Bewonder enkele talenten van het gezelschap **Les ballets C de la B** of kom naar de avondvoorstellingen waar je onder andere **Arend Pinoy** aan het werk kan zien. Zin om zelf je, tot nu toe nog, verborgen danstalent te demonstreren? Neem deel aan een van de verschillende dansworkshops. Vergeet je zeker niet in te schrijven op www.gentbouement.be

GAT IN UW CULTUUR

De ene is een trots Waaslander, maar heeft een passionele afkeer voor de stad Lokeren. De andere Waaslander woont zelf in Lokeren. Is het waar dat mensen uit Lokeren niet cultureel onderbouwd zijn zoals Bram Jef gelooft? Is het tegendeel waar en doorprijkt Tom de these van Bram Jef? U ontdekt dat alles en nog meer in deze editie van Gat In Uw Cultuur.

DOOR JASPER DE PAUW

›BRAM JEF VERCAUTEREN
›22 JAAR
›KUNSTWETENSCHAPPEN
›HAAT LOKEREN

Als student Kunstwetenschappen kan ik niet anders dan zeggen dat cultuur een essentieel onderdeel van uw opleiding is. Zelfs in de lagere en middelbare school mag er heel wat cultuur aan bod komen. Ik vind het normaal dat de staat in alle vormen van cultuur zou investeren. Wat ik wel jammer vind, wat de lessen esthetica in het middelbaar betreft althans, is dat er heel veel aandacht wordt besteed aan de bekende kunstenaars en de algemene kennis van kunstgeschiedenis en architectuur, maar dat heel wat academische kunst niet aan bod komt. Wanneer we kijken naar bijvoor-

beeld het impressionisme, zien we dat er tijdens de les voornamelijk schilders besproken worden die iets heel innovatiefs tevoorschijn toveren. Wat de brede kunststroming op dat moment deed, wordt bijna vergeten. Het is niet omdat iemand als **Manet** opkomt, dat de academische kunst vergeten moet worden. Academische kunst is minstens even mooi en cultureel. In een ideale wereld snuif ik zelf graag nog wat meer cultuur op dan ik nu al doe, maar ik weet dat dit momenteel moeilijk is, aangezien ik vrij veel tijd steek in mijn studies.

Cultuur is de bouwsteen van de maatschappij. Het is iets dat u dingen kan laten voelen, tonen of doen. Het mag dan ook niet verwaarloosd worden. Taal als kunstvorm ook niet. In de huidige beeldcultuur lijkt taal een steeds kleinere rol te spelen. Mensen lijken minder waarde te hechten aan het beheersen van een taal, terwijl die taal net enorm krachtig kan zijn zoals bij speeches en retoriek. Taal gaat in mijn ogen ook net over gevoelens, denkpatronen en

relaties. Stuk voor stuk elementen die uw persoonlijkheid, sociaal gedrag en wereldbeeld scheppen. Helaas kom ik te weinig buiten voor culturele activiteiten, veeleer maandelijks, maar dat wil niet zeggen dat ik er niet mee bezig ben of er niet om geef. Het bezige bijtje op internet zijnde, kom ik wel dagelijks in aanraking met blogs die handelen over kunst en architectuur om inspiratie op te doen om mijn eigen designskills wat bij te schaven.

TOM BAETENS<
20 JAAR<
COMMUNICATIETECHNOLOGIE<
WOONT LOKEREN<

HET LIJSTJE MET SCHIJNBAAR WILLEKEURIGE ONDERWERPEN DIE TOCH EEN RODE DRAAD HEBBEN

Johan Huizinga – je weet wel, die kerel die elke historicus een orgasme bezorgt met zijn 'Herfstij der Middeleeuwen' – schreef in 1938 het boek '*Homo Ludens*', waarin hij 350 pagina's doorboomt over hoe de mens in de eerste plaats een spelend wezen is. Alleen kunnen die spelletjes soms een ietsiepietsie beetje uit de hand lopen. Een overzichtje voor wie schoon genoeg heeft van UNO.

DOOR LIESELOT LE COMTE

Je kunt geen goor spelletje bedenken, of het is al uitgezonden in Japan, liefst in 'My Little Pony'-kleuren. Al blijken er ook series te bestaan die geen migraine-aanval uitlokken. 'Shokuzai' (boetedoening) vertelt het verhaal van vier meisjes die vervloekt zijn door de moeder van hun vermoorde vriendin. Het noodlot zal hen achtervolgen zolang de moordenaar niet gevonden is. Een van hen, Sae, trouwt met een manipulatieve creep, die haar behandelt als een levenloze Franse pop.

'Kindvriendelijk', zo wordt 'De Notenkraker' van Pjotr Tsjaikovski naar het sprookje van Ernst Hoffmann wel eens genoemd. Bon, manshoge muizen en enge houten poppen horen misschien eerder thuis in een slechte lsd-trip, maar met die Russen weet je het natuurlijk nooit. Stalin beschouwde de goelag ook als een 'lieflijk lustoord'.

Papa en zontje zitten in een concentratiekamp. Papa doet alsof het allemaal maar een spelletje is. Semi-happy end. Allemaal blèten. 'La vita è bella' van Roberto Benigni is de enige kerstvakantiefilm waarbij het echt geoorloofd is om een potje te janken. Steek het maar op die verdomde Italiaanse theatraliteit.

Jostein Gaarder is vooral bekend dankzij 'De wereld van Sofie', het boek over de geschiedenis van de filosofie waarin niemand ooit verder komt dan Plato. 'Het geheim van de kaarten' daarentegen is de perfecte escapistische vakantie-literatuur voor wie z'n dagen noodgedwongen doorbrengt op de veranda: fantasierijk jongetje, sprookjesachtige speelkaarten en een creepy joker

Er wordt heel wat door de tijd gehopt in 'Jumanji', de film over een betoverd bordspel dat allerhande gevaren tot leven wekt. Nostalgici kunnen dankzij de knullige animatie naar hartenlust hun kindertijd herbeleven. De rest gaat maar doktertje spelen. Altijd leuk als dat spelletje uit de hand loopt.

FILM FEST - UPS AND DOWS

DOOR OLIVIER VANDER BAUWEDE, NICOLAS VAN LAERE, MARIE VAN OOST

De rode loper is terug opgerold en de Kinopolis ruikt terug uitsluitend naar popcorn. *Film Fest finita est.* Wij blikken graag terug op ons favoriete filmfestival met een selectie uit ons hooglitteraire gamma aan recensies.

THE ORNITHOLOGIST - UP

In de categorie ‘rare *what the fuck*-films die enkel en alleen op Film Fest te zien zijn’ vinden we *The Ornithologist*: een film van João Pedro Rodrigues, die sowieso een zeer vreemde jeugd gehad moet hebben. Op de beste manier mogelijk. Stel je voor: een wereld waarin iedereen homoseksueel is, ook wel getiteld “Mijn Grootste Droom”. Stel je voor: een wereld waarin twee lesbische katholieke Chinezen(/vampieren?) je ophangen aan een boom *bondage-style* en dreigen te castreren. Nog steeds een droom voor sommigen waarschijnlijk, maar kruip maar terug in uw kelder, Christian Grey. De meesten vinden dat soort dingen redelijk *fucked up*. Welkom in de wonderde wereld van João Pedro Rodrigues. Fernando, gespeeld door Paul Hamy, is een vogelspotter. Ah nee, juist, de correcte term is vogelaar. Of ornitholoog, als je fancy wil klinken. En neen, Fernando is geen gepensioneerd pensrijke man. Fernando is

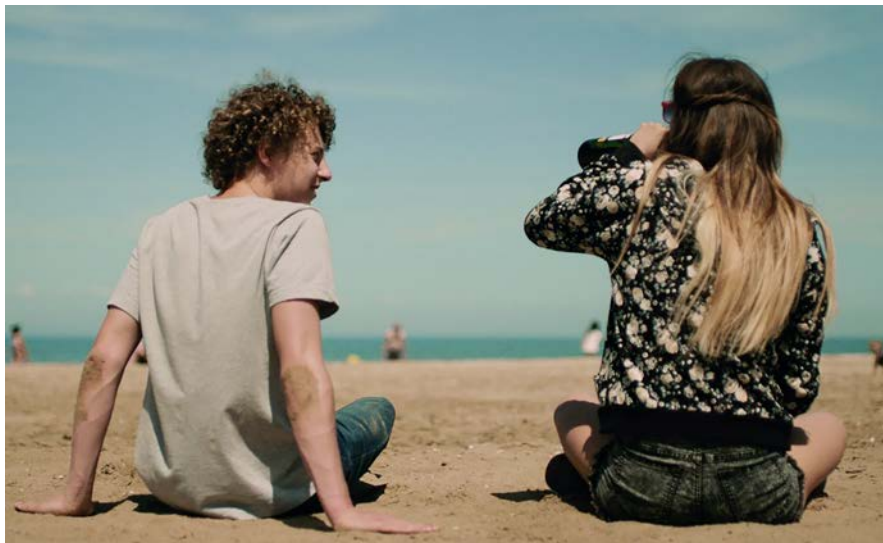
best wel een heet beest. En ook gay, maar dat had ik al vermeld zeker? Na een ongeluk met zijn kano in de wildernis (hoewel dit klinkt als één of andere seksueel getintepun is dit *fer real*), begint zijn poging tot overleven in de Portugese jungle. Hoewel het niet echt een poging genoemd kan worden – LOOP DAN TOCH WEG VAN DIE SATANISCHE WEZENS, FERNANDO, HEB JIJ NOOIT EEN HORRORFILM GEZIEN?! Wat volgt, wel, een beschrijving kan je er niet echt aan geven. Misschien ‘een Odyssee’ herschreven door Pasolini en RuPaul? We raden aan om deze film te bekijken na het roken van enkele geestverruimende middelen – de enige manier waarop je er iets van zal snappen, tenzij je ooit een bijbelcursus voor gevorderden is opgedrongen geweest. Over de cinematografie kan er echter geen kwaad woord gesproken worden. Visueel prachtige beelden van de paringsrituelen tussen vogels, homoseksuele seksscènes voor de ogen van een kudde geiten

en Latijns sprekende, blootborstige amazones op paarden. Ah ja, heb ik al vermeld dat dit een verfilming is van de legende van Sint-Antonius van Padua? Nee? *Best. Movie. Ever.*

MY FIRST HIGHWAY - DOWN

Regisseur Kevin Beul maakt het ons niet gemakkelijk in ‘My First Highway’, zijn eerste langspeelfilm. Het had een sensuele, nostalgischethrowback naar onze puberteit kunnen zijn, maar de film evolueerde snel naar een tragisch verhaal met een ongenueanceerde boodschap. Het begon nochtans goed, met dromerige beelden van Aäron Roggeman, kneusje van dienst in de piek van zijn puberteit – inclusief zielig donssnorretje. We konden ons zo onze vroegere familievakanties voor de geest halen, wanneer het niet meer cool was om mee te gaan met mammië en pappië, maar alleen thuisblijven ook niet mocht. Gevolg: mokkende Benjamin zoekt manieren op om die verstikkende sfeer van de Spaanse camping te ontvluchten. En die vindt hij, in de vorm van een mysterieuze verschijning wier naam we niet te weten komen in de film, vertolkt door Romy Louise Lauwers die ons met haar eerste hoofdrol jammer genoeg niet kon overtuigen. In korte scènes met weinig, maar geforceerde dialoog probeert de regisseur een verknijpte vakantie liefde in beeld te brengen, maar we missen

toch enige diepgang in de personages en in de verhaallijn. Ons *anoniempje* zou een intrigerende, jonge vrouw moeten zijn, maar blijkt uiteindelijk minder inhoud te hebben dan ze uitstraalt. Haar psychologie is inconsequent en cliché en haalt het publiek eerder uit de film door de ongeloofwaardigheid. Ook het personage van Benjamin is een eenzijdige voorstelling van een puber die totaal geen gevolgen hoeft te dragen van zijn hersenloze daden. Weinig representatief voor de huidige jeugd. Beul wou de focus van het verhaal leggen op de twee tieners, hun ontwikkelende relatie en gedachten, en daarom zijn zij quasi de enigen die echt gefocust in beeld komen. Van hun ouders en andere volwassenen in de film, onder andere Mathias Sercu en Natali Broods, vangen we enkel stemmen en een half floue kont op. Zonde. Gelukkig was dat anderhalf uur in de cinema niet helemaal verspild, want cinematografisch viel er wel wat op te merken. Campings die vergane glorie uitstralen en nachtelijke escapades in de sanitaire blokken werden zelden zo typerend in beeld gebracht. Wanneer in de eerste helft van de film alles nog koek en ei is tussen de twee pubers, krijgen we ook een scène te zien op de autosnelweg, die veel weg heeft van het iconische beeld uit 'The Perks of Being

a Wallflower'. Dat is dan weer een voorbeeld van een verhaal over jongvolwassenen dat wél kon overtuigen.

SULLY - MEH

Een verfilming van een onderzoek naar een vliegtuigcrash? Dat klinkt niet meteen als een box-office hit in Hollywood. Voeg er echter Clint Eastwood, Tom Hanks en een 'true story' aan toe, en je weet dat dit een gemakkelijke landing in Oscarland wordt. De Amerikanen zijn wild van 'Sully', het verhaal over piloot Chesley 'Sully' Sullenberger die in 2009 miraculeus een succesvolle noodlanding op de Hudson maakte. Tot ieders verbazing overleefden alle 155 mensen aan boord het gebeuren. De onvermijdelijke verfilming lijkt in de Verenigde

Staten alvast voorbestemd voor enkele oscarnominaties, al blijft 'Sully' op zich vooral een zeer brave film. Naast enkele intense scènes van de crash krijgen we een geloofwaardig beeld te zien van een man die plots als een held wordt beschouwd, maar achter de schermen door een onderzoekscommissie wordt bestempeld wordt als roekeloos. Een interessante rol voor Tom Hanks, een acteur die steeds alles durft te geven, maar in deze sobere biopic veel minder te doen krijgt dan hij zou aankunnen. Ook Sully's vrouw, gespeeld door Laura Linney, komt weinig aan bod, wellicht uit respect voor de privacy van de vertolkten. Even geeft Clint Eastwood zijn prent een interessante wending, wanneer alles erop lijkt dat Sully wel degelijk fouten heeft gemaakt, ook al kan je weten dat het niet zo uitdraaide. Goede acteerprestaties, tijdsprongen en het feit dat Hollywood dit jaar weinig soeps was, geven zeker genoeg krediet aan deze film. Het meest opvallende is misschien wel dat dit een rampenfilm is waarin niemand sterft, de vogels die in de vliegtuigmotoren vlogen uiteraard niet meegerekend. Maar de boodschap van de film, dat de piloot geen Griekse held is maar een gewone man die z'n job doet, is soms zo aanwezig dat het de film ook heel gewoontjes lijkt te maken. Geloofwaardig, af en toe intens, maar weinig bijzonder.

GAMES VOOR NO(O)BODIES

DOOR RANI CROMPHOUT, TIMME CRAEYE

CARTOONS DOOR EMILIE DEVREESE

Krijgt u schele hoofdpijn van afkortingen zoals WoW, GTA en LoL? Dan bent u net als ons geen fervent gamer. Gelukkig bestaan er voor ons, *noobs*, ook toegankelijke en even verslavende spelletjes.

EEN BROEKZAKARCADE

Weg met uw PlayStation, Xbox of Wii. Tegenwoordig zit die speeltuin gewoon in onze broekzak. Of u nu in de aula bent, op het toilet of bij de schoonouders, altijd kan u een poging wagen de high score op uw favoriete game te verhogen. Deze handig installeerbare games voor smartphone of

tablet toveren zelfs 'de bomma' om tot een verslaafde gamer. Namen als Angry Birds, Temple Run, Tiny Wings of Fruit Ninja zijn u hopelijk niet onbekend. Anders wordt het dringend tijd om onder die steen vandaan te komen. Zij waren lange tijd de meest populaire iPhonespelletjes, maar laten we eens kijken welke nieuwe games intussen in de App Store te vinden zijn.

Op aanraden van meer ervaren gamers installeerden we onder andere Threes, de opvolger van het razend populaire 2048. We volgden de handige uitleg stap voor stap en ontdekten dat '1' en '2' samen '3' vormen. Wiskunde is nooit onze sterkste kant geweest. Hoe meer we *swipen*, hoe meer cijfers erbij komen, identieke getallen worden bij elkaar opgeteld en anders dan bij 2048

WE SPELEN EEN VERHAAL

VANAVOND

verschuiven de getallen bij elke *swipe* slechts één plaats. Wij zijn inmiddels verkocht en hebben best wat wilskracht nodig om het spel stop te zetten en het schrijven van dit artikel te vervolgen. De nieuwste rage van het moment blijkt Pineapple Pen te zijn. Een absurd spel (maar zijn ze dat niet allemaal?) waarbij je door een perfect getimed *tap* op het scherm een pen, *nen bic* zoals we dat zeggen, op een heen en weer bewegende ananas afvuurt. Ogenscheinlijk een van de domste spelletjes die u ooit gezien hebt, maar vergis u niet, het is beslist verslavend en voor u het weet bent u een ananas met schattige manga-ogen aan het uitschelden. Eindigen deden we met Color Switch. Bij dit spel dient u door op het scherm te tikken een balletje omhoog te sturen langs verschillende hindernissen waarvan de steeds veranderende kleur moet overeenstemmen met die van dat verdomde balletje. U hoort het al, wij *sucken* in deze game, net als in de meeste games waarvoor enige hand-oogcoördinatie vereist is. Geef ons maar gewoon Candy Crush.

Een andere markt van toeganke-lijke spelletjes vormen de Telltale games. Zeker een aanrader voor de (voormalige) Freddi Fishfans onder ons. Het principe is vrij simpel: als speler volg je een verhaal dat jij vooruit helpt door middel van minimale tussenkomst en nog belangrijker, met een minimale skillset. Die verhalen kunnen heel uiteenlopend zijn. De breinen achter Telltale hebben intussen een ruim keuzeassortiment voorhanden. Onder andere franchises zoals Game of Thrones, The Walking Dead en Jurassic Park hebben ze al in een nieuw, speelbaar jasje gestoken. Zelf hebben wij de titel The Wolf Among Us onderworpen aan ons kritisch oog. Wat ons meteen opviel, waren de prachtige tekeningen die als een graphic novel of tekenfilm aandoen. Ook over de verschillende karakters werd duidelijk nagedacht. Elk van de aan lager wal geraakte sprookjesfiguren, van wie de grote boze wolf de sherrif is, heeft wel iets te

verbergen en dat maakt dat het spel na een gruwelijke moord de air krijgt van een spannende *whodunit*. De controles zijn inderdaad niet heel ingewikkeld. Een keer moeten we op een bepaalde toets drukken, dan eens de dialog kiezen of iets aanklikken, maar altijd maakt het spel heel duidelijk wat verwacht wordt. Enkel de gevechts-scènes bezorgden ons nu en dan een uitdaging. Het belangrijkste is om de juiste keuzes te maken op het juiste moment, op die manier kunnen we als spelers de plotlijn lichtjes veranderen. Ondanks de simpliciteit vonden we dat de game op geen enkel moment saai of langdradig werd dankzij het visuele spektakel en de intrigerende plot. We zijn dan ook laaiend enthousiast om de vele andere titels een kans te geven ons gamershart te veroveren. Ze zorgen voor *LoLs* en hebben zeker en vast een *WoW*-effect op ons. Dus, *move over*, Xbox, PlayStation en vrienden, wij kiezen voor dit alternatief. We zijn heel blij om mee te delen dat ook Telltale games bij deze officieel *noob approved* zijn.

XBOX ONE

GAME

De verwachtingen waren hoog gespannen voor *Mafia III*: velen hoopten dat het de revolutionaire open world van *Mafia I* (2002) zou combineren met de sterk uitgewerkte narratieve lijnen van *Mafia II* (2010), maar die hoop werd de grond ingeboord op 7 oktober. Net zoals in

de vorige games gaat 2K Games in het verleden graven en kozen ze deze keer 1968 en het fictieve New Bordeaux om hun verhaal in te vertellen. Dat begint met de gruwelijke moord op de vrienden van Lincoln Clay, een Vietnamveteraan, waarna Clay zo bloedig mogelijk wraak wil nemen op de daders. Dat blijken maffialeden te zijn en Clay spoort ze één voor één op om ze te vermoorden; qua verhaallijn gaat *Mafia III* duidelijk geen potten breken. Hier zakt het spel terminaal in elkaar omdat elke medeplichtige aan de dood van Clays vrienden op exact dezelfde manier wordt opgespoord en vermoord. Zonder zelfs maar één sarcastische opmerking kauwt Clay steeds hetzelfde scenario voor. Spijtig, want niet alleen zet

de game een sterke stijl en creativiteit neer in de beginhoofdstukken, het behandelt stukken rauwe duistere Amerikaanse geschiedenis zonder donshandschoentjes. Het flagrante nonchalante racisme voelt geloofwaardig en schokkend aan. Ook de atmosfeer van de jaren 60 in het Amerikaanse zuiden en de psychologie van de personages zitten helemaal goed. Had er meer aandacht gegaan naar de inhoud dan naar de stijl, dan had deze game de apotheose kunnen worden van de reeks, in plaats van het equivalent van een dom glimlachend hersenloos model naast zijn twee intelligent discussiërende broers op een *fucked up* familiefeest.

DOOR SHAUNI DE GUSSEM

SPOO PEE DOO

BOEK

Je klikt het pdf-bestand dicht, Wat de naai heb je net gelezen? Het blijkt een vervelend langdradig boek te zijn, een boek van een Vlaamse schrijver van middelbare leeftijd genaamd Dimitri Verhulst die onlangs afgunstig liet merken dat hij het oneens was met de toekenning van de Nobelprijs voor Literatuur aan een zekere Bob Dylan, waarschijnlijk beseffend dat hijzelf met 'Spoo Pee Doo' die prijs nooit zal kunnen wegkopen. Het boek vertelt amper een verhaal, het is eerder een soort in der haast geschreven wannabe maatschappijkritische gedachtestroom met een modale Vlaming, een karakterieel zwakke, semi-intellectuele veertigplusser, die zich al zwalpend, muilend, snuivend en pissend een weg baant door de verscheidene uitgaansbuurten in een stad die verdacht veel weg heeft van ons eigen geliefde

Gent, een clichématig gemiddelde held in de wereld der literatuur met een kleine 'l' dus. Oh ja, na twee derden van het 'verhaal' gebeurt er ergens in Schiphol een aanslag, tientallen doden, bloed, slagerijtaferelen, chaos. Het is alomtegenwoordig in het nieuws, de personages beslissen om uit protest nog eens zo hard te zuipen, te lebbereken, te neuken en te snuiven, voor de vrijheid, zoals het betaamt. Zo gaan we nu eenmaal om met aanslagen. Kritisch hoor van jou, Dimitri, goed gedaan, steek nog een sigaretje op, probeer ondertussen eens een taalgids ter hand te nemen die je erop kan wijzen dat zinnen niet eindigen in komma's, maar in punten die jouw laatste boek helaas niet zal krijgen voor originaliteit. Samengevat: veel vuile praat, weinig diepgang, ondermaats leestekengebruik en - gelukkig - gratis te downloaden via WeTransfer.

DOOR EMILIE DEVREESE

JOUW CREATIEVE ROBOT KAN \$100.000 WINNEN

BESTE. WEEKENDJOB. EVER.

Stel u voor: Parijs. Herfst. Met een dikke sjaal langs de winderige Seine kuieren. In de verte het Louvre en de achter jou de Nôtre Dame. Langs de kade tientallen kraampjes en schilderezels met daarop schilderijtjes en karikaturen. Maar achter die schildersezels geen mens. Neen. Een robotarm. Perfecte tekeningen gemaakt in uw zelfgekozen stijl. Welkom in de toekomst.

DOOR SHAUNI DE GUSSEM

Ooit had Will Smith in de sciencefictionfilm *I, Robot* de taak een moordzaak op te lossen en daarvoor ondervroeg hij een sympathieke AI-verdachte. Het hele gesprek liep al snel uit op een filosofische discussie over wat een mens definieert en wat een robot. In deze populaire scène vraagt Will Smith: "Can you write a symphony? Or make a blank canvas as a work of art?", waarop de robot gevat antwoordt: "Can you?". Moest I, Robot heden ten dage gemaakt worden, zou de robot doodleuk kunnen antwoorden: "Yes I can, asshole."

TECHNOLOGIE <3 KUNST

Hoewel technologie en kunst twee werkvelden zijn die schijnbaar niet verder van elkaar kunnen liggen, slagen enkele nerdy rebellen erin om ze toch te

verzoenen. Niet alleen heeft internet art en mixed media de wereld al veroverd, technologie kan ook kunstenaars helpen in hun creatieve expressie. Zo bestaat de Water Color Bot, een schilderrobotje die met een tablet bestuurd wordt. Tekent iets op de tablet en de kleine motortjes op het canvas volgen de beweging mee. Maar het kan nog autonomer!

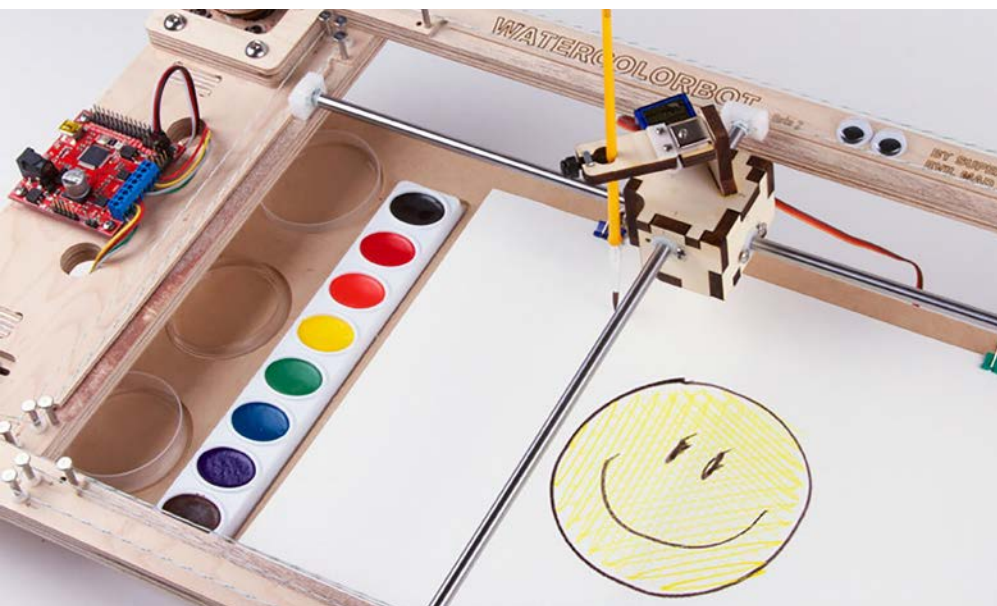
NADOEN? CHECK. EXPRESSIE? MINDER CHECK.

Er zijn ook robotjes die zonder mensenhand kunst kunnen creëren. Via verschillende lijntjes computercode kan een robot foto's natekenen of naschilderen. Bij de robot van de National Taiwan University bijvoorbeeld kan je zelfs voor een pointillistische stijl gaan

terwijl de kunstrobot van de Rose-Hulman Institute of Technology eerder gaat voor popart. Ook bestaan er zeer precieze beeldhouwrobots die in geen tijd de buste van Mozart uit hun bijtel slaan, terwijl 3D-printers zo'n buste eerder laagje per laagje gaan opbouwen. Deze technologie kan dus als geen ander kunst imiteren maar kunst is meer dan enkel nadoen. Het is ook gevoel, expressie en eventueel kritiek, maar daar is de technologie helaas nog niet 'slim' genoeg voor. Wie weet verandert dat wel in de nabije toekomst door de verwachte explosie van AI.

ROBOT ART COMPETITION

Voor wie al een techno-stijve krijgt van al deze technologische hoogstandjes, wordt het nog beter. In de VSA wordt er in 2017 de tweede internationale editie van de Robot Art Competition georganiseerd, waarbij teams en hun robots tegen elkaar de strijd aangaan in verschillende kunstcategorieën. Er is geen inschrijvingsgeld en iedereen mag mee doen. Het beste van dat alles? Er is \$100.000 aan cash prijzen te winnen. Hopelijk krijg je al die prijzen terug verscheept naar België.

“HET IS MOOI GEWEEST”

DOOR WOUTER DE RYCKE

Begin volgende maand gaat professor Herman Vincke op emeritaat. Naar aanleiding daarvan geeft de populaire hoogleraar een laatste interview waarin hij terugblijkt op zijn universiteit, zijn studenten en de wijsheden die hij heeft opgedaan tijdens zijn lange carrière.

Buitengewoon hoogleraar Vroegmoderne Engelse Letterkunde **Herman Vincke** is een veelbesproken figuur aan de letterenfaculteit van de Universiteit Gent. Sinds jaar en dag staat de man onder studenten immers bekend als een van de warmste figuren onder het lerarenkorps, die zijn studenten steevast op de eerste plaats zette en altijd een deur had openstaan. Dat was deze keer niet anders toen we hem op kantoor aantroffen: *“Dear Mr. Vyncke, it is with great regret we must inform you that despite your distinguished career the English faculty at Magdalen College currently does not have any positions vacant. This does not mean that ...”* Ja, ‘t zal wel. Ge hebt niet eens mijn naam deftig geschreven. Geniet van uwen Brexit, onnozelaar. *(Werpt envelop met wapenschild in prullenmand; steekt sigaret op; kijkt om; schrikt)* Godverdomme! Over onnozelaars gesproken, een van mijn studenten. Dezelfde van de vorige keer zelfs. Hoe zijt gij hier opnieuw binnengeraakt? Mijn secretaresse? Hoe vaak moet ik het nog herhalen tegen dat mens: ‘Ochtenden zijn voor koffie en contemplatie, Christine. *Koffie en contemplatie.*’ Bon. Nu dat ge hier toch zijt, voor wat is het? Een afscheid-interview? Hah! Dat is schoon! Eerst mij buiten bonjournen, en dan mij nog eens laten vertellen over hoe schoon het hier wel niet is. ‘k Hoor de decaan nog: *‘Geloof me, Vincke, als ‘t aan mij lag, lag uw kop allang in een of ander café te ronken, maar de rector is duidelijk. We moeten een positief verhaal brengen. Wat zat ge zelfs te denken? Uw ‘leesclubs’ met studentes. Of was dat uw idee van platonisch? Wees blij dat we u een schone uitweg bieden. En zorgt dat*

het deze keer op wat trekt.’ (Blaast) Platonisch, platonisch. Hij mag blij zijn dat het niet platonisch was. Wat die oude Griekse bok deed onder die olijfboom. Enfn. Wat wilt ge deze keer horen? *(Neemt fles whisky uit de kast)* Ook wat contemplatie in uw koffie trouwens? Neen? Natuurlijk niet.”

OVERVOLLE AUDITORIA

Professor Vincke blikte tevreden terug op de overvolle auditoria die zijn lessen kenmerkten: “Zwijg mij ervan, maatje. Al die strevers. In een les van acht uur dertig dan nog. In mijn tijd zat ik gans de dagen op café, werd ik nooit zonder sigaret in de mondhoek betrapt, en kreeg de eerste die mijn lief verkeerd aankeek een broodje muilenpaté getrakteerd. Dát. Dáár. Dán. Dáár dient de unief voor. En al zeker een opleiding aan de Blandijn. Om uw werkzaam bestaan vier jaar uit te stellen. En liefst nog wat meer – vandaar mijn doctoraat overigens. Niet om uw broek te

verslijten. Toen ik prof werd, maakte ik er een gewoonte van om er tijdens het examen één uit te kiezen – liefst een seutje – waarvan ik wist dat ze onzeker was over haar eerste jaar unief, en die mijn syllabus wellicht beter kende dan ikzelf, ostentatief over haar schouder te leunen, tot mijn grote afgrijzen vast te stellen dat het weer magistraal was, afkeurend *‘tututu’* te mompelen en zonder verder iets te zeggen voort te wandelen. De kleine pleziertjes, he. *(lange stilte)* Weet je, het is één ding om te moeten constateren dat de generatie na jou achterlijker, lelijker en vuiler is dan de jouwe. Dat is van alle tijden. Maar wat pas echt verschrikkelijk is, is te moeten merken dat je op straat vies wordt aangekeken door de fitte, politiek correcte, leverroze en glutenvrije jeugd van vandaag. Enfn. Dat het hen blij moge maken. Vincke weet wanneer zijn tijd voorbij is. *(steekt sigaret op)* ‘t Is mooi geweest.”

Jeannie & Annie

DOOR LORENZ KEMPENEERS

UGENT

20.0

EEN GESCHIEDENIS VOL TOEKOMST

Ontdek meer op 200.ugent.be

200 JAAR

**UNIVERSITEIT
GENT**